

สรุปข่าวประจำวันวันที่ 4-10 มีนาคม 2569

ไทยส่งข้าวล็อตแรกให้จีนแล้ว 4 หมื่นตัน ลุยเจรจาให้ครบ 5 แสนตันตามกรอบ ภายในปีนี้

เมื่อวันที่ 10 มีนาคม นางอารดา เฟื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 9 มีนาคมที่ผ่านมา ได้ลงพื้นที่บริษัท เอเชีย โกลเด้น ไรซ์ จำกัด จ.ฉะเชิงเทรา เพื่อติดตามการ Kick Off การส่งมอบข้าวไทยล็อตแรกปริมาณ 40,000 ตัน ให้แก่ COFCO Corporation รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน ภายใต้สัญญาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) ระหว่างไทย-จีน

การส่งมอบข้าวครั้งนี้ นับเป็นงวดที่ 9 ของสัญญาดังกล่าว และเป็นงวดแรกภายใต้ดีลข้าวไทย-จีนปริมาณ 500,000 ตัน โดยบริษัท เอเชีย โกลเด้น ไรซ์ จำกัด เป็นหนึ่งในผู้ประกอบการสมาชิกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยที่ได้รับการจัดสรรให้ดำเนินการส่งมอบข้าวล็อตแรก ร่วมกับผู้ประกอบการอีกกว่า 20 บริษัท ทั้งรายเล็กและรายใหญ่

ทั้งนี้ กรมได้ติดตามกระบวนการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานข้าวก่อนการส่งออก ตั้งแต่ขั้นตอนการคัดคุณภาพ การตรวจสอบมาตรฐานสินค้า การบรรจุ ตลอดจนการเตรียมการส่งออก เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาและมาตรฐานที่ฝ่ายจีนกำหนด

การลงพื้นที่ครั้งนี้เป็นไปตามข้อสั่งการของนางศุภจี สุธรรมพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่มอบหมายให้เร่งรัดการส่งมอบข้าวให้เป็นไปตามแผน พร้อมติดตามความพร้อมของกระบวนการเตรียมสินค้า การควบคุมคุณภาพมาตรฐานและขั้นตอนการส่งมอบ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าข้าวไทยที่ส่งมอบให้แก่ฝ่ายจีนมีคุณภาพได้มาตรฐาน และสามารถดำเนินการส่งออกได้ตามกำหนดเวลา คาดว่าจะสามารถส่งมอบข้าวล็อตแรกได้แล้วเสร็จภายในเดือนมีนาคม 2569 นอกจากนี้ การส่งออกข้าวล็อตดังกล่าวยังมีส่วนช่วยรองรับผลผลิตข้าวนาปรังที่กำลังทยอยออกสู่ตลาดในช่วงนี้ รวมทั้งสนับสนุนการขยายตัวของการส่งออกข้าวไทย ซึ่งจะส่งผลดีต่อเสถียรภาพและระดับราคาข้าวภายในประเทศในระยะยาว

นางอารดา กล่าว การส่งมอบข้าวล็อตแรกในครั้งนี้ถือเป็นก้าวสำคัญของความร่วมมือด้านการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยและจีน สอดคล้องกับความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศ และเป็นโอกาสสำคัญในการผลักดันการส่งออกข้าวไทยในตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้ ความร่วมมือภายใต้สัญญา G to G ระหว่างไทยและจีนมีบทบาทสำคัญต่อการรักษาเสถียรภาพตลาดข้าวไทย ช่วยบริหารจัดการปริมาณข้าวในประเทศ ลดปริมาณส่วนเกินในตลาด และเสริมความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลก

กรมการค้าต่างประเทศจะเดินหน้าประสานงานกับฝ่ายจีนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การส่งมอบข้าวที่เหลือให้ครบตามปริมาณ 500,000 ตัน เป็นไปตามแผนภายในปี 2569

สำหรับสถิติการส่งออกข้าวไทย ในปี 2568 ไทยส่งออกข้าวไปจีนปริมาณ 654,770 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.98 จากปี 2567 ที่มีปริมาณส่งออก 439,500 ตัน สำหรับปี 2569 (เดือนมกราคม) ไทยส่งออกปริมาณ 20,544 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 84.47 จากช่วงเดียวกันของปี 2568 ที่มีปริมาณส่งออก 11,137 ตัน โดยการส่งออกส่วนใหญ่เป็นข้าวเหนียว (ร้อยละ 37.69) รองลงมา ได้แก่ ข้าวหอม มะลิไทย (ร้อยละ 27) และข้าวขาว (ร้อยละ 25.31)

ที่มา มติชนออนไลน์

เอกชนฝ่ายงานรื้อรัฐบาลใหม่ สารพัดปัญหา ‘ข้าว-อ้อย-อูตฯ’ ภาโถม

เอกชนตั้งตารอการจัดตั้ง ครม.ชุดใหม่ ฝ่ายถึงรัฐบาลอนุทิน 2 แก่ปัญหาอุปสรรคการค้าในประเทศ แม้สงครามโลกระอุหนัก ด้านผู้ส่งออกข้าว จีรัฐดูแลค่าเงินบาทโดยดวน ชี้ข้าวนาปรังใกล้ออก โรงงานน้ำตาลโตนดขอให้รับซื้อไฟจากชีวมวล บ่นคุยหลายครั้งไม่เคยสำเร็จ ด้าน ปตท.ขอกฎหมายทำ CCS ขณะที่ WHA วอนรัฐลงทุนสายส่งซีพอร์ต Data Center

“ข้าว” ขอค่าเงินบาทอ่อน

ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยกล่าวว่า อุตสาหกรรมข้าวไทย เผชิญการแข่งขันที่มีความท้าทายสูง ไม่ว่าจะเรื่องของปริมาณผลผลิตข้าวของโลกที่เพิ่มขึ้น ผนวกกับปัญหาภาษีสหรัฐ และค่าเงินบาทที่มีความผันผวน ดังนั้น สิ่งที่ผู้ส่งออกข้าวและอุตสาหกรรมนี้ต้องการคือ นโยบายที่มีความชัดเจน เพราะขณะนี้ยังไม่เห็นแนวทางที่จะเข้ามาดูแลว่าจะเป็นอย่างไร หากได้รัฐบาลที่มีความมั่นคง โดยคาดหวังรัฐมนตรีที่จะเข้ามาดูแล เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีเกษตรและสหกรณ์ อยากรู้ได้ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในอุตสาหกรรมจริงๆ เพื่อให้สามารถเข้ามาเดินหน้านโยบายและแก้ไขอย่างจริงจัง

อย่างไรก็ดี สิ่งที่ต้องการเห็นเร่งด่วนคงไม่พ้นการดูแลค่าเงินบาท เพื่อให้อุตสาหกรรมข้าวสามารถแข่งขันได้ โดยมองว่าค่าเงินที่เหมาะสมอยู่ที่ 33-34 บาทต่อเหรียญสหรัฐ แต่ขณะนี้ค่าเงินบาทอยู่ที่ 31 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ทำให้แข่งขันยากและลำบากขึ้น

“ควรมีนโยบายระยะสั้น กลาง ยาวที่ชัดเจนในการผลักดันอุตสาหกรรมข้าว เพราะต้องยอมรับว่า อุตสาหกรรมนี้ปัญหาเยอะและมีมานาน และตั้งรัฐบาลได้เร็วยิ่งดี เพราะตอนนี้ นาปรังผลผลิตก็จะออก ฤดูข้าวนาปีก็ใกล้จะเริ่มเข้าสู่ฤดูการผลิต ก็หวังว่าคนที่เข้ามา อยากรู้ให้มีพื้นฐานที่ดี สามารถผลักดันให้กระทรวงเกษตรฯ ปลุกพืชในสิ่งที่ตลาดต้องการ และกระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงานที่ขาย ซึ่งใครจะมาเป็นเจ้าของกระทรวงก็ได้ แต่ขอให้อยู่ภายใต้พรรคเดียวกัน เพื่อให้เกิดการทำงานที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกันมากขึ้น เป็นทีมเดียวกัน เพราะที่ผ่านมาขาดการประสานงานร่วมกัน พูดคุยกันมากขึ้น เอกชนพร้อมทำงานร่วมในการผลักดันนโยบายให้อุตสาหกรรมไทยเข้มแข็งและแข่งขันได้ดีขึ้น”

“อ้อย” ขอชดเชยงดเผาเพิ่ม

นายชัช ชินธรรมมิตร ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน) หรือ KSL กล่าวว่า เรายังไม่เห็นหน้าตารัฐมนตรีกระทรวงพลังงานและกระทรวงอุตสาหกรรมคนใหม่ แต่ถ้าจะให้ถามว่าเราอยากฝากอะไร ก็คงเป็นเรื่องที่เราเคยคุยกันมาตลอด แต่ยังไม่สำเร็จสักครั้ง เช่น การรับซื้อไฟฟ้าจากชีวมวล การชดเชยเงินช่วยเหลือให้ชาวไร่ หรือจะเอาเงินกองทุนอ้อยไปช่วย ส่วนที่เป็นโซนแดง รัฐก็ต้องประกาศให้ชัด ไม่ใช่วันนี้บอกว่าเป็นโซนแดง ซึ่งพอเป็นช่วงตัดและหีบก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย แล้วผ่านมาสักพักบอกเป็นโซนเหลืองตัดได้ แต่เลยช่วงหีบช่วยอ้อยที่ตัดไปแล้ว มันก็ไม่มีประโยชน์

สำหรับนโยบายอ้อยไฟไหม้ เงินช่วยเหลืออ้อยสดของรัฐไม่เพียงพอ อยากรู้พิจารณาปรับปรุงนโยบายหรือให้อุโณลมในบางพื้นที่ เช่น พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการสูบบุหรี่ อ้อยถูกไฟไหม้ หากไม่ให้เก็บเกี่ยวก็ขอให้พิจารณาเงินชดเชยที่เหมาะสมให้กับชาวไร่

ปตท.ขอหน่วยงานหนุน CCS

นายคณกรกระพัน อินทรแจ้ง ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า ที่ผ่านมา ปตท.กับภาครัฐได้หารือกันมาตลอดทุก ๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพลังงานของประเทศ

และขณะนี้ ปตท.อยู่ระหว่างศึกษาโครงการดักจับและกักเก็บคาร์บอนไดออกไซด์ (CCS) ดังนั้น เมื่อมีรัฐบาลใหม่จึง
อยากเสนอภาครัฐ 1.ตั้งหน่วยงานกลางรูปแบบ Single Window เพื่อทำหน้าที่กำกับ อนุญาต และติดตามโครงการ
CCS แบบเบ็ดเสร็จ (Delivery Unit) แทนการกระจายอำนาจไปหลายหน่วยงาน

2.ดำเนินการเรื่องของกฎระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ CCS ให้ชัดเจน โดยเฉพาะเรื่อง
กำหนดหลักเกณฑ์ความชัดเจนเรื่องสิทธิการใช้พื้นที่ที่ดินระยะยาว, ครอบคลุมรับผิดชอบ (Liability) หลังการปิด
หลุมกักเก็บ 3.รัฐจำเป็นต้องออกแบบกลไกทางเศรษฐศาสตร์ที่เหมาะสม เปิดทางให้โครงการ CCS สามารถสร้าง
คาร์บอนเครดิตที่ได้รับการรับรองในระดับสากลได้

WHA ขอรัฐหนุนการค้า เซ็นเตอร์

นางสาวจริพร จารุกรสกุล ประธานคณะกรรมการบริหารและประธานเจ้าหน้าที่บริหารกลุ่มบริษัท
ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น (WHA) กล่าวว่า ปีนี้ไทยเจอความท้าทายรอบด้าน แต่ความต่อเนื่องของนโยบายและ
รัฐบาลจะเห็นว่าในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเจอการเปลี่ยนแปลง ครม.บ่อย ดังนั้น การเลือกตั้งและการจัดตั้ง
รัฐบาลในครั้งนี้ ก็คาดหวังว่าพรรครัฐบาลจะสามารถรวมได้ 300 เสียง เพื่อสร้างความมั่นคงและสามารถดำเนิน
แนวนโยบายการทำงานอยู่ครบวาระได้ 4 ปี ซึ่งจะมีผลต่อความต่อเนื่อง ทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อภาคนักลงทุน
นอกจากนี้ ยังอยากเห็นรัฐมนตรีที่มีความสามารถ ซึ่งก็เริ่มเห็นภาพชัดเจนขึ้น

ขณะที่ภาคเอกชนหวังว่าจะจัดตั้งรัฐบาลอย่างเป็นทางการโดยเร็ว เพื่อเร่งขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดย
ประเมินว่าหากเริ่มทำงานได้เร็ว เศรษฐกิจไทยปีนี้มีโอกาสเติบโตมากกว่า 2% พร้อมกันนี้ต้องการให้รัฐบาลเข้ามา
เร่งส่งเสริมและวางโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเรื่องของพลังงาน เข้ามาแก้เรื่องของสายส่ง เพราะว่าการอุตสาหกรรม
Data Center มีความต้องการใช้ไฟฟ้าที่สูง หากมีการแก้ไข รวมไปถึงกฎระเบียบที่ยังเป็นข้อจำกัดต่างๆ พัฒนาคน
ให้มีความสามารถ ปรับโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้อง ซึ่งจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน มั่นใจว่า
ภาพรวมของเศรษฐกิจไทยก็มีโอกาสเติบโตได้เกินเป้าหมาย

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ข้าวอินทรีย์ไทย ผงาดขึ้นอันดับ 1 ในตลาดแดนมังกร โตพุ่งกว่า 300%

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เผยตลาดจีนโตสวนกระแส ส่งออกข้าวอินทรีย์ไทยพุ่งกว่า 300%
ครองแชมป์ตลาดอันดับหนึ่งเปิกฤกษ์ปี 2569 รับอานิสงส์กระแสรักสุขภาพ – กำลังซื้อสูง พร้อมรับนโยบายดันข้าว
ประณีตบุกแดนมังกร

นางอารดา เพ็ญทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยว่า จากการติดตามสถานการณ์ส่งออกข้าว
คุณภาพสูง พบว่าการส่งออกข้าวอินทรีย์ไทยไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนเริ่มต้นปี 2569 อย่างสดใส หลังตัวเลข
เดือนแรกของปีขยายตัวอย่างโดดเด่น โดยมีปริมาณส่งออก 638 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 334.01 เมื่อเทียบกับช่วง
เดียวกันของปีก่อน คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 31.32 ครองส่วนแบ่งตลาดส่งออกข้าวอินทรีย์ไทยอันดับ 1 สะท้อน
ถึงความต้องการและค่านิยมบริโภคข้าวอินทรีย์ไทยในกลุ่มผู้บริโภคชาวจีนที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพและความ
ปลอดภัยอาหาร

ปี 2568 ไทยส่งออกข้าวอินทรีย์รวม 26,110 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.12 คิดเป็นมูลค่าส่งออกรวม 1,210
ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.21 และถือเป็นปีที่จีนก้าวขึ้นมามีบทบาทในตลาดข้าวอินทรีย์ของไทย โดยมีปริมาณ
ส่งออกข้าวไปจีนในภาพรวม 3,352 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 727.65 หรือคิดเป็นมูลค่า 155 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ

715.79 ปัจจัยสำคัญที่หนุนการเติบโตมาจากกระแสความนิยมบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพในจีนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มชนชั้นกลางและผู้บริโภครุ่นใหม่ที่มีกำลังซื้อ และพร้อมจ่ายในราคาที่สูงกว่าเพื่อความมั่นใจด้านสุขภาพ

ตัวเลขล่าสุดสะท้อนว่า “จีน” กลายเป็นแรงขับเคลื่อนใหม่ของตลาดข้าวคุณภาพสูงของไทยอย่างชัดเจน โดยเฉพาะตลาดที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน การเติบโตในครั้งนี้ไม่เพียงเพิ่มโอกาสทางการค้า แต่ยังคงยกยาศักยภาพการแข่งขันด้านคุณภาพมาตรฐาน และ Brand Loyalty ของข้าวคุณภาพสูงไทยในกลุ่มผู้บริโภคระดับพรีเมียมของจีน เป็นสัญญาณบวกต่อการส่งออกข้าวอินทรีย์ไทย หากสามารถรักษามาตรฐานและสร้างแบรนด์อย่างต่อเนื่อง จีนมีแนวโน้มเป็นตลาดยุทธศาสตร์ระยะยาวของข้าวคุณภาพสูงไทยในอนาคต”

กรมการค้าต่างประเทศ มีแผนงานร่วมกับหน่วยงานภายในของกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เดินหน้ายกระดับ SMEs ที่ปลูกข้าวประณีต พร้อมผลักดันขยายสู่ตลาดโลก โดยกำหนดแผนจัดงานเปิดตัวอย่างยิ่งใหญ่ ณ เมืองกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2569 นี้ นอกจากนี้ ยังมีแผนเดินหน้ารณรงค์ประชาสัมพันธ์ข้าวคุณภาพสูง และข้าวประณีต ได้แก่ ข้าวอินทรีย์ ข้าว Sustainable Rice Platform (SRP) ข้าวคาร์บอนต่ำ ข้าวพื้นเมือง ข้าว GI ข้าวเพื่อสุขภาพ ฯลฯ เพื่อเจาะตลาดพรีเมียมและตลาดเฉพาะกลุ่มผ่าน Key Influencers ที่มีชื่อเสียงบนสื่อโซเชียลมีเดีย

ถ่ายทอดจุดแข็งด้านคุณภาพ มาตรฐาน ความปลอดภัย และความหลากหลาย เพื่อสร้างการรับรู้และเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีโดยเฉพาะข้าวอินทรีย์ไทยซึ่งเป็น “ข้าวคุณภาพสูง” ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายในกลุ่มผู้ซื้อ ผู้นำเข้า ผู้แทนจำหน่าย และผู้บริโภคในต่างประเทศ และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

หวังผลให้เกิดการกระตุ้นการบริโภคข้าวดังกล่าว รวมถึงกระตุ้นให้เกิดคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดรับนโยบาย “New Rice Economy” ที่มุ่งเพิ่มมูลค่าสินค้าข้าวแทนการแข่งขันด้านราคา และผลักดันข้าวไทยสู่ตลาดเฉพาะกลุ่มที่มีศักยภาพสูง อันจะเป็นกุญแจสำคัญในการขยายโอกาสทางการค้าและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในระยะยาว

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

นักวิจัยพบยีนควบคุม “ข้าวสายพันธุ์ใหม่” เพิ่มผลผลิต 24% แม้ใช้ปุ๋ยน้อยลง

นักวิจัยประสบความสำเร็จในการระบุยีนสำคัญ ซึ่งเปรียบเสมือนตัวควบคุมหลักที่ช่วยให้ข้าวสามารถรักษาระดับการเจริญเติบโต และเพิ่มผลผลิตได้แม้ในสภาวะที่มีธาตุอาหารจำกัด โดยจะนำไปใช้กับพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่น ข้าวสาลี และ ข้าวโพด เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร

นักวิจัยประสบความสำเร็จในการระบุยีนสำคัญ ซึ่งเปรียบเสมือนตัวควบคุมหลักที่ช่วยให้ข้าวสามารถรักษาระดับการเจริญเติบโต และเพิ่มผลผลิตได้แม้ในสภาวะที่มีธาตุอาหารจำกัด โดยผลการทดสอบในภาคสนามพบว่าสามารถเพิ่มผลผลิตได้สูงถึงเกือบ 1 ใน 4 ของปริมาณปกติ

งานวิจัยนี้เป็นผลงานของ ดร. เจอ จี (Dr. Zhe Ji) นักวิจัยจากภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด ที่ได้เปิดเผยกับสำนักข่าวรอยเตอร์ว่า โดยธรรมชาติเมื่อข้าวเผชิญกับสภาวะไนโตรเจนในดินต่ำ พืชจะให้ความสำคัญกับการเร่งการเติบโตของรากเพื่อหาอาหาร จนทำให้ส่วนของหน่อและรวง เติบโตได้ไม่เต็มที่ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลกำไรของเกษตรกร

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-28 กุมภาพันธ์ 2569 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 50 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 382,760 ตัน โดยจอตรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port และ Mỹ Thói ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 21 มกราคม – 26 กุมภาพันธ์ 2569 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 510,770 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกา 45,000 ตัน เกาหลีใต้ 15,000 ตัน มาเลเซีย 17,900 ตัน และฟิลิปปินส์ 432,870 ตัน

สำนักข่าวรอยเตอร์รายงานโดยอ้างข้อมูลจากรัฐบาลว่า การส่งออกข้าวของเวียดนามในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีจำนวนประมาณ 629,000 ตัน ลดลง 9.7% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ตัวเลขล่าสุดนี้สะท้อนให้เห็นถึงความผันผวนอย่างต่อเนื่องในตลาดการค้าข้าวโลก ซึ่งปริมาณการส่งออกอาจผันผวนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ ระดับสต็อกในประเทศผู้นำเข้า และความสามารถในการแข่งขันด้านราคาที่เปลี่ยนแปลงไปในกลุ่มผู้ส่งออกรายสำคัญ เช่น อินเดีย ไทย และเวียดนาม

ขณะที่เว็บไซต์ข่าว baohaiphong.vn รายงานว่า จากข้อมูลของกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบท คาดการณ์ว่าการส่งออกข้าวในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 จะอยู่ที่ 640,000 ตัน คิดเป็นมูลค่า 289.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับสองเดือนแรกของปี 2569 การส่งออกข้าวอยู่ที่ประมาณ 1.3 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 599.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 5% ในด้านปริมาณ แต่ลดลง 11.2% ในด้านมูลค่า เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว โดยมีราคาเฉลี่ยในการส่งออกข้าวอยู่ที่ประมาณ 464.1 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ลดลง 15.4%

ฟิลิปปินส์ยังคงเป็นตลาดข้าวที่ใหญ่ที่สุดของเวียดนาม โดยมีส่วนแบ่งการตลาด 47.6% ตามด้วยตลาดจีน และกานาที่เป็นตลาดที่ใหญ่รองลงมา โดยมีส่วนแบ่งการตลาด 18.3% และ 8.9% ตามลำดับ ที่น่าสังเกตคือ มูลค่าการส่งออกไปยังจีนเพิ่มขึ้นมากที่สุด (5.8 เท่า) ในขณะที่ตลาดไอวอรีโคสต์ประสบกับภาวะตกต่ำมากที่สุด (90.9%)

แม้ว่าความขัดแย้งในตะวันออกกลางจะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการขนส่งสินค้าไปยังแอฟริกา แต่ต้นทุนการขนส่งกลับเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากเนื่องจากค่าประกันภัยและราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่พุ่งสูงขึ้น

สำนักข่าว Viet Nam News รายงานว่า ท่ามกลางภาวะอุปทานข้าวโลกที่ยังอยู่ในระดับสูง สต็อกในประเทศผู้นำเข้าจำนวนมาก และแรงกดดันจากฤดูเก็บเกี่ยวข้าวฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ (Winter-Spring rice) ที่กำลังดำเนินอยู่ ภาคอุตสาหกรรมข้าวของเวียดนามกำลังเร่งปรับโครงสร้างการส่งออกไปสู่ ข้าวคุณภาพสูงมากขึ้น เพื่อรักษาการเติบโตและเพิ่มมูลค่าทางการค้า ซึ่งแม้ผลการส่งออกในช่วงต้นปีจะแสดงสัญญาณเชิงบวก แต่แนวโน้มโดยรวมยังคงเผชิญความท้าทาย

กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมเวียดนาม (the Ministry of Agriculture and Environment; MAE) ระบุว่า ในเดือนมกราคมที่ผ่านมา เวียดนามส่งออกข้าวประมาณ 600,000 ตัน มูลค่า 370 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 12.4% ในด้านปริมาณ และ 16.9% ในด้านมูลค่า เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยราคาส่งออกเฉลี่ยอยู่ที่ 616.6 ดอลลาร์ต่อตัน เพิ่มขึ้น 4% อย่างไรก็ตาม กระทรวงฯ เตือนว่าการส่งออกข้าวของเวียดนามในปีนี้อาจมีแนวโน้มเผชิญแรงกดดันอย่างมีนัยสำคัญ

นาย โต ฮา นาม (Đỗ Hà Nam) นายกสมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) ระบุว่า อุปทานข้าวในตลาดโลกยังคงล้นตลาด ส่งผลให้การแข่งขันทวีความรุนแรงขึ้น ขณะที่เป้าหมายการส่งออกในปีนี้อูกปรับลงมาอยู่ที่ประมาณ 7 ล้านตัน สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลตามมติเลขที่ 583 (Decision 583) ที่มุ่งลดปริมาณการส่งออกเหลือ 4 ล้านตันภายในปี 2573 สะท้อนการปรับยุทธศาสตร์จากการเน้นปริมาณ ไปสู่การให้ความสำคัญกับมูลค่า

ในระยะสั้น ช่วงที่การเพาะปลูกข้าวฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิกำลังดำเนินอยู่ มีความเสี่ยงที่ราคาข้าวเปลือกจะปรับลดลงอย่างรวดเร็ว หากไม่มีมาตรการด้านการเงินเข้ามาสนับสนุนอย่างทันท่วงที

ด้านภาคธุรกิจ หนังสือพิมพ์ Dai Doan Ket อ้างคำกล่าวของ นายเหิงยั้น วัน ถัญ (Nguyễn Văn Thành) ผู้อำนวยการบริษัท Phuoc Thanh IV Trading-Production ในจังหวัดวิงห์ลอง (Vinh Long) ว่า ภาคอุตสาหกรรมข้าวได้เผชิญความยากลำบากมาตั้งแต่ปีที่ผ่านมา และจนถึงขณะนี้ยังไม่เห็นสัญญาณการฟื้นตัวที่ชัดเจน

ปริมาณสัญญาส่งออกลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องจากหลายประเทศผู้นำเข้ายังคงมีสต็อกข้าวในระดับสูง ส่งผลให้ผู้ซื้อไม่เร่งทำสัญญาขนาดใหญ่ แต่เลือกสั่งซื้อในปริมาณเล็กน้อยเพื่อสำรวจตลาด ทำให้ราคายังคงอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่บริษัทที่ยังมีสต็อกข้าวจากการซื้อก่อนหน้านี้ยังสามารถบริหารการขายได้ แต่การเข้าซื้อสินค้าใหม่ในช่วงเวลานี้ให้ผลกำไรค่อนข้างจำกัด

ตลาดฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นตลาดหลักของข้าวเวียดนาม กลับมาเริ่มนำเข้าอีกครั้ง แต่ส่วนใหญ่เป็นสัญญาปริมาณไม่มากและราคาค่อนข้างต่ำ ในขณะที่เวียดนาม สต็อกข้าวทั้งในประเทศและต่างประเทศยังอยู่ในระดับสูง ขณะที่ฤดูเก็บเกี่ยวข้าวนาปรังกำลังเร่งตัว ทำให้แรงกดดันด้านตลาดเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก

กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมคาดว่า พื้นที่เพาะปลูกข้าวทั่วประเทศในปีนี้จะอยู่ที่ประมาณ 7.09 ล้านเฮกตาร์ ลดลงกว่า 36,000 เฮกตาร์ จากปีก่อน อย่างไรก็ตาม ผลผลิตเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นเป็น 6.14 ตันต่อเฮกตาร์ คาดว่า จะทำให้ผลผลิตรวมแตะ 43.55 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อน สะท้อนนโยบายที่มุ่งลดพื้นที่เพาะปลูกแต่เพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการผลิต

ท่ามกลางการคาดการณ์ว่าตลาดข้าวโลกยังคงผันผวนในปีี้ โครงสร้างการส่งออกของเวียดนามจึงมีแนวโน้มปรับไปสู่ ข้าวคุณภาพสูงและข้าวหอมมากขึ้น โดยคาดว่า การส่งออกข้าวคุณภาพสูงและข้าวหอมจะมีปริมาณประมาณ 5.8 ล้านตัน คิดเป็นราว 75% ของการส่งออกทั้งหมด ขณะที่ข้าวเหนียวจะมีสัดส่วนประมาณ 773,000 ตัน หรือ 10% ส่วนที่เหลือราว 15% เป็นข้าวสำหรับการแปรรูป

แทนที่จะเข้าแข่งขันในตลาดข้าวขาวราคาต่ำ ซึ่งมีราคาประมาณ 300-350 ดอลลาร์ต่อตัน เวียดนาม กำลังปรับตำแหน่งทางการตลาดไปสู่กลุ่ม ข้าวหอมและข้าวพิเศษที่มีมูลค่าสูงกว่า ซึ่งมีการแข่งขันน้อยกว่าและให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า

นายฮว่าง จ่อง ถุย (Hoàng Trọng Thủy) นักวิชาการด้านการเกษตร ระบุว่านี่เป็นกลยุทธ์ การปรับตำแหน่งกลับด้านที่มุ่งเน้นคุณภาพแทนปริมาณ เพื่อเจาะตลาดระดับพรีเมียมและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว

ปัจจุบัน เวียดนามยังเป็นหนึ่งในประเทศผู้บุกเบิกการผลิตข้าวแบบ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับขนาดใหญ่ โดยกระทรวงฯ ระบุว่า ข้าวคุณภาพสูงมีสัดส่วนถึงประมาณ 89% ของการส่งออกทั้งหมด และในจำนวนนี้ราว 60-70% เป็นข้าวหอมและข้าวพิเศษ

ข้าวหอมสายพันธุ์ ST24 และ ST25 กำลังขยายการยอมรับในตลาดที่มีมาตรฐานสูง เช่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า นอกจากการยกระดับคุณภาพสินค้าแล้ว การกระจายตลาดส่งออกก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน โดยเฉพาะในตลาดที่ยังมีศักยภาพสูงอย่างยุโรปและสหรัฐฯ

ขณะเดียวกัน ยังจำเป็นต้องมีการเข้ามาจับตลาดมากขึ้นของภาคเอกชนที่มีศักยภาพทางการเงิน เพื่อรับซื้อข้าวเปลือกและช่วยรักษาเสถียรภาพของตลาดภายในประเทศในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว

นาย เจิ่น แถ่ง หาย (Trần Thanh Hải) รองผู้อำนวยการกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม และการค้า (deputy director of the Agency for Foreign Trade under the Ministry of Industry and

Trade) กล่าวว่า กระทรวงจะเดินหน้าปรับปรุงกรอบกฎระเบียบด้านการส่งออกข้าวอย่างต่อเนื่อง ประสานงานกับ กระทรวงเกษตรฯ เพื่อติดตามผลผลิตและสนับสนุนเกษตรกร รวมทั้งเร่งการเจรจาการค้าและการใช้ประโยชน์จาก ความตกลงการค้าต่างๆ

เขาย้ำว่า การใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรี โดยเฉพาะกับสหภาพยุโรปและสหราชอาณาจักร รวมถึงการเปิดตลาดใหม่ๆ จะเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาการเติบโตของการส่งออก ท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรง ขึ้นในตลาดโลก

เว็บไซต์ข่าว daibieunhandan.vn รายงานว่า ข้าวเวียดนามกำลังเผชิญกับบททดสอบในตลาด หลังจาก ที่การนำเข้าข้าวจากฟิลิปปินส์ลดลงอย่างมากในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวสูงสุดได้สร้างแรงกดดันในระยะสั้นต่อตลาดข้าวของ เวียดนาม อย่างไรก็ตามถือเป็นโอกาสสำหรับอุตสาหกรรมข้าวในการปรับโครงสร้าง ขยายตลาด และสร้างแบรนด์ ระดับชาติที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานการปล่อยมลพิษต่ำและความยั่งยืน

จากข้อมูลของสมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) ในเดือนมีนาคมและเมษายน 2569 ฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็น ประเทศผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของเวียดนาม จะจำกัดการนำเข้าเหลือประมาณ 150,000 ตันต่อเดือน ซึ่งลดลง อย่างมากจากปริมาณเฉลี่ยก่อนหน้านี้ที่ประมาณ 400,000 ตัน การดำเนินการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปกป้องเกษตรกร ชาวฟิลิปปินส์ในช่วงฤดูเก็บเกี่ยว และเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การบริหารจัดการโดยรวมของประเทศในปี 2569 ซึ่งมี เป้าหมายในการควบคุมการนำเข้าพร้อมทั้งสร้างความมั่นคงด้านอุปทานภายในประเทศ

การที่ตลาดสำคัญๆ เข้มงวดการนำเข้ามากขึ้นนั้น เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกับที่ข้าวฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิปี 2025-2026 ในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงกำลังเข้าสู่ช่วงเก็บเกี่ยวสูงสุด ซึ่งก่อให้เกิดความกังวลว่าราคาข้าวใน ประเทศอาจลดลง เนื่องจากอุปทานเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ความต้องการมีแนวโน้มชะงักงัน

จากข้อมูลของกรมศุลกากร พบว่า ในเดือนแรกของปี 2026 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวจากเวียดนามมากกว่า 331,000 ตัน คิดเป็นมูลค่า 147.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งคิดเป็นเกือบ 51% ของปริมาณและเกือบ 48% ของมูลค่า การส่งออกข้าวของเวียดนามในเดือนมกราคม 2569 ตัวเลขนี้แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาตลาดเดียวในระดับสูง แม้ว่า การปรับนโยบายจะเป็นเพียงชั่วคราวก็ตาม

อย่างไรก็ตาม ภาพรวมการส่งออกไม่ได้เลวร้ายไปเสียทั้งหมด นอกจากฟิลิปปินส์แล้ว อินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศในแอฟริกาหลายประเทศยังคงเพิ่มการนำเข้าข้าวจากเวียดนามอย่างต่อเนื่อง ในปี 2025 กานาเพิ่มการนำเข้าขึ้น 21.3% และไอวอรีโคสต์เพิ่มขึ้น 67.5% ที่น่าสังเกตคือ บังกลาเทศเพิ่มการนำเข้าขึ้นถึง 125 เท่าเมื่อเทียบกับก่อนหน้านี้ สัญญาณเหล่านี้ช่วยลดแรงกดดันจากการพึ่งพาและแสดงให้เห็นว่ายังมีโอกาสขยายตัว อีกรวมในตลาดเกิดใหม่

ในแง่ของการแข่งขัน ความท้าทายนั้นมีมากมาย อินโดนีเซียกำลังก้าวขึ้นมาเป็นคู่แข่งโดยตรงในหลาย ตลาด ด้วยปริมาณผลผลิตที่อุดมสมบูรณ์และนโยบายการบริหารจัดการที่ยืดหยุ่น นอกเหนือจากการแข่งขันด้าน ราคาแล้ว ข้าวอินโดนีเซียยังค่อยๆ ตอบสนองเกณฑ์ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางอาหารและปัจจัยด้าน สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

ในขณะเดียวกัน ตลาดที่มีความต้องการสูงอย่างสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และอเมริกาเหนือ กำลังเข้มงวด มาตรฐานด้านการปล่อยก๊าซคาร์บอน การใช้น้ำ สารเคมีตกค้าง และความรับผิดชอบต่อสังคมในห่วงโซ่อุปทานมาก ขึ้น ข้อได้เปรียบดั้งเดิมของเวียดนามในด้านปริมาณการผลิตจึงไม่เพียงพอที่จะรับประกันความยั่งยืนได้อีกต่อไป

ตามข้อมูลจากกรมการผลิตพืชและการคุ้มครองพืช พบว่า ปัจจุบันมีการเก็บเกี่ยวพืชฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ ปี 2025-2026 ในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงไปแล้วประมาณ 250,000 เฮกเตอร์ จากพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด 1.2 ล้านเฮกเตอร์ ปริมาณผลผลิตจำนวนมากนี้ ทำให้หน่วยงานบริหารจัดการและภาคธุรกิจจำเป็นต้องมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการจัดการการส่งออก ควบคุมตลาด และกระจายช่องทางการจำหน่าย

ในสภาพการแข่งขันใหม่นี้ คำถามไม่ได้อยู่ที่ว่าจะขายได้มากแค่ไหน แต่เป็นจะขายตามมาตรฐานอะไร โครงการปลูกข้าวคุณภาพสูง ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ 1 ล้านเฮกเตอร์ ควบคู่กับการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง กำลังดำเนินการโดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างมาตรฐานกระบวนการผลิต ลดต้นทุนที่ไม่จำเป็น ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ย และส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างการผลิตและการบริโภค

ตามที่ตัวแทนจากสมาคมอุตสาหกรรมข้าวเวียดนามกล่าว การส่งเสริมการทำฟาร์มที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำไม่เพียงแต่มีเป้าหมายเพื่อตอบสนองข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังเป็นรากฐานในการสร้างแบรนด์ข้าวเวียดนามระดับชาติอีกด้วย เมื่อแข่งขันในตลาดระดับสูง ผลลัพธ์ต้องแสดงให้เห็นถึงความปลอดภัยของอาหาร คุณภาพที่สม่ำเสมอ การจัดหาที่ยั่งยืน และการทำฟาร์มที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เลขาธิการสมาคมอุตสาหกรรมข้าวเวียดนาม (VIETRISA) กล่าวว่า แผนยุทธศาสตร์การปลูกข้าวคุณภาพสูงปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำจำนวน 1 ล้านเฮกเตอร์ เป็นรากฐานสำคัญของกระบวนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม นี้ไม่ใช่เพียงแค่โครงการผลิตขนาดใหญ่เท่านั้น แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของการนำข้าวคาร์บอนต่ำของเวียดนามไปสู่ตลาดที่มีความต้องการสูงอีกด้วย

ณ เดือนพฤศจิกายน 2568 ข้าวเวียดนามประมาณ 70,000 ตันได้รับการติดฉลาก "ข้าวเวียดนามสีเขียว ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ" แม้ว่าตัวเลขนี้จะยังไม่มากนักเมื่อเทียบกับการส่งออกทั้งหมด แต่การเติบโตแสดงให้เห็นว่าธุรกิจและผู้ผลิตกำลังเสริมสร้างความมั่นใจในทิศทางใหม่นี้มากขึ้น

จากมุมมองทางธุรกิจ การเปลี่ยนผ่านไปสู่การผลิตที่ปล่อยมลพิษต่ำไม่ใช่เรื่องง่าย การปรับปรุงกระบวนการทำฟาร์ม การจัดการทรัพยากรน้ำ การลดการใช้ปุ๋ยเคมี และการนำ เทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้เพื่อควบคุมการปล่อยมลพิษ ล้วนต้องใช้ต้นทุนการลงทุนเริ่มต้นที่สูงขึ้น

ตัวแทนจากกลุ่มบริษัท Loc Troi กล่าวว่า บริษัทได้นำรูปแบบการทำฟาร์มแบบครบวงจรที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำมาใช้ ตั้งแต่เมล็ดพันธุ์และวัตถุดิบ ไปจนถึงการจัดซื้อและการแปรรูป แม้ว่าเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมในระยะเริ่มต้นจะทำให้ต้นทุนสูงขึ้น แต่ในระยะยาวจะช่วยเพิ่มมูลค่าของข้าวและลดแรงกดดันจากการแข่งขันด้านราคา

ในความเป็นจริงแล้ว เมื่อตลาดให้ความสำคัญกับความยั่งยืนมากขึ้น การเป็นผู้นำในการกำหนดมาตรฐานกระบวนการจะช่วยให้ธุรกิจต่างๆ สามารถรับมือกับอุปสรรคทางเทคนิคได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

ดังนั้น การปรับนโยบายนำเข้าของฟิลิปปินส์จึงไม่ใช่เพียงความท้าทายในระยะสั้น แต่ยังเป็นการทดสอบความสามารถในการปรับตัวของอุตสาหกรรมข้าวของเวียดนามด้วย หากเวียดนามใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีอย่างมีประสิทธิภาพ ขยายตลาดไปยังตลาดใหม่ และเสริมสร้างห่วงโซ่อุปทาน ข้าวเวียดนามก็สามารถรักษาตำแหน่งในแผนที่อาหารโลกได้อย่างแน่นอน

เว็บไซต์ข่าว baodongthap.vn รายงานว่า เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2569 ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรแห่งชาติ กลุ่มบริษัท Loc Troi และบริษัท Newgreen (ประเทศญี่ปุ่น) ได้จัดพิธีลงนามบันทึกความเข้าใจเพื่อความร่วมมือใน

การวิจัย ทดสอบ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงของญี่ปุ่นในการปลูกข้าวคุณภาพสูงและลดการปล่อยมลพิษในภูมิภาคสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง

ด้วยบันทึกความเข้าใจที่ลงนามแล้ว ทั้งสามฝ่ายจะยังคงร่วมมือกันในการวิจัยร่วมกัน การทดสอบแบบจำลอง และการปรับปรุงกระบวนการปลูกข้าวที่ปล่อยมลพิษต่ำ โดยอาศัยระบบการเลี้ยงเปิดด้วยหุ่นยนต์และเทคโนโลยี การเกษตร ขั้นสูงจากประเทศญี่ปุ่น

นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายยังมุ่งมั่นที่จะผลิต ประกอบ และเผยแพร่เทคโนโลยีนี้ในเวียดนาม ซึ่งจะช่วยขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวคุณภาพสูงและยั่งยืนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ปัจจุบัน องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) กำลังดำเนินโครงการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยแก้ไข ปัญหา ทางเศรษฐกิจและสังคม ในประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้กรอบของโครงการนี้ JICA ได้อนุมัติข้อเสนอจาก บริษัท Newgreen จำกัด (สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่เมืองโคกานเอิ โตเกียว) ในหัวข้อ "การสำรวจเพื่อพัฒนาแนว ทางแก้ไขปัญหาการปลูกข้าวคุณภาพสูงและปล่อยมลพิษต่ำ โดยใช้เทคโนโลยีหุ่นยนต์ไอคาโมะ (หุ่นยนต์กำจัด วัชพืช)"

เวียดนามกำลังดำเนินการตามแผนปฏิบัติการลดการปล่อยก๊าซมีเทนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวคุณภาพสูงและปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ 1 ล้านเฮกเตอร์ในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ โขงภายในปี 2030 ซึ่งได้รับการอนุมัติจากรัฐบาล ในเดือนพฤศจิกายน 2023 แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นอย่างแรง กกล้าในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเกษตรไปสู่ความยั่งยืน

หุ่นยนต์ Aigamo ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อควบคุมวัชพืชโดยไม่ต้องใช้สารเคมี ลดต้นทุน และลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม อุปกรณ์นี้ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์โดยใช้แผงโซลาร์เซลล์และแบตเตอรี่ ร่วมกับใบมีดกวาดพิเศษเพื่อผสม น้ำและโคลน ป้องกันไม่ให้แสงแดดส่องถึงวัชพืช

หุ่นยนต์นี้ติดตั้งระบบ GPS และ AI ทำให้สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติภายในพื้นที่ที่กำหนดไว้ พร้อมทั้ง บันทึกข้อมูลการทำงานไปพร้อมกัน กระบวนการกวนโคลนยังช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตของแบคทีเรียแอโรบิก ซึ่ง มีส่วนช่วยลดการปล่อยก๊าซมีเทนจากนาข้าว ซึ่งเป็นแหล่งปล่อยมลพิษทางการเกษตรที่สำคัญแหล่งหนึ่ง

JICA คาดหวังว่าการสำรวจครั้งนี้จะช่วยนำเทคโนโลยีของญี่ปุ่นมาใช้ในทางปฏิบัติ สนับสนุนเวียดนามใน การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การประยุกต์ใช้โซลูชันทางการเกษตรอัจฉริยะ และส่งเสริมการทำฟาร์มที่ปล่อย ก๊าซเรือนกระจกต่ำ

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์ รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์ข่าว vietnamnews.vn ว่า ภาคการผลิตข้าวของเอเชียรวมถึงเวียดนาม กำลังอยู่ในช่วงการปรับทิศทางเชิงโครงสร้างของ อุตสาหกรรม จากแนวทางที่มุ่งขยายพื้นที่เพาะปลูกและเพิ่มปริมาณผลผลิตรวมไปสู่การยกระดับมูลค่าทางเศรษฐกิจ ต่อหน่วยพื้นที่มากยิ่งขึ้น ภายใต้บริบทที่อุปทานข้าวในตลาดโลกยังคงอยู่ในระดับสมดุลกับความต้องการบริโภค โดย ในปีการผลิต 2568-2569 คาดว่าปริมาณผลผลิตข้าวทั่วโลกจะอยู่ที่ประมาณ 556.4 ล้านตัน และหลายประเทศ สามารถบรรลุระดับความมั่นคงทางอาหารแบบพึ่งพาตนเองได้แล้ว

อย่างไรก็ดี ปัจจัยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคข้าวในระยะต่อไปมิได้ขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิต เป็นสำคัญ หากแต่เป็นแรงผลักดันจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ข้อกำหนดด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจก ตลอดจนมาตรฐานการนำเข้าที่มีความเข้มงวดมากขึ้นในตลาดโลก ซึ่งส่งผลให้แนวทาง การเติบโตที่มุ่งเน้น

การเพิ่มปริมาณผลผลิตเป็นหลักเริ่มไม่สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจการค้าและข้อกำหนดด้านความยั่งยืนของตลาดระหว่างประเทศในปัจจุบัน

ในบริบทดังกล่าว เวียดนามจึงเร่งผลักดันการปรับรูปแบบการพัฒนาภาคข้าวไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่มีข้าวเป็นศูนย์กลางของห่วงโซ่มูลค่า (rice economy) ซึ่งให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิต คุณภาพสินค้า และการสร้างมูลค่าเพิ่ม มากกว่าการจำหน่ายผลผลิตขั้นต้นเพียงอย่างเดียว ที่ผ่านมามีเวียดนามสามารถยกระดับผลิตภาพการผลิตข้าวได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 6 ตันต่อเฮกตาร์ และมีผลผลิตรวมมากกว่า 43 ล้านตันต่อปี อย่างไรก็ตาม ศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตเชิงปริมาณเริ่มมีข้อจำกัด ทำให้ทิศทาง การพัฒนาในระยะต่อไปมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพผลผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพเชิงต้นทุน และการส่งเสริมรูปแบบการผลิตที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ (low-emission production)

เพื่อขับเคลื่อนแนวทางดังกล่าว กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมของเวียดนามได้ดำเนินโครงการสำคัญหลายประการ อาทิ โครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวคุณภาพสูงและปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำจำนวน 1 ล้านเฮกตาร์ในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง (Mekong Delta) ควบคู่กับโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคการผลิตพืช ช่วงปี 2568-2578 โดยมีเป้าหมายส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถสร้างรายได้เพิ่มเติมจากตลาดคาร์บอน (carbon markets) และกลไกทางการเงินด้านคาร์บอน (carbon finance mechanisms) นอกเหนือจากรายได้จาก การจำหน่ายข้าวสารเพียงอย่างเดียว

ทั้งนี้ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการจำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการเพาะปลูกที่กำหนด เช่น การลดการใช้เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และสารกำจัดศัตรูพืช การบริหารจัดการน้ำแบบสลับเปียกสลับแห้ง (alternate wetting and drying: AWD) ตลอดจนการจัดการฟางข้าวอย่างเหมาะสม จากผลการดำเนินโครงการนำร่องพบว่าสามารถลดการปล่อยก๊าซมีเทนได้ประมาณร้อยละ 20-40 และช่วยเพิ่มกำไรสุทธิของเกษตรกรได้มากกว่าร้อยละ 30

ขณะเดียวกัน เวียดนามอยู่ระหว่างการพัฒนากระบวนการวัด รายงาน และทวนสอบ (Measurement, Reporting and Verification: MRV) เพื่อจัดทำฐานข้อมูลที่มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ รองรับ การรับรองคาร์บอนเครดิตในภาคการผลิตพืช นอกจากนี้ ยังเร่งส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรและเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการผลิต เช่น การใช้โดรนในการหว่านเมล็ดและใส่ปุ๋ย รวมถึงการจัดทำระบบบันทึกข้อมูลการผลิตในรูปแบบดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบย้อนกลับ และรองรับข้อกำหนดด้านมาตรฐานของตลาดนำเข้าในระดับสากล

ในเชิงสถาบัน สหกรณ์การเกษตรซึ่งจัดตั้งและดำเนินงานภายใต้กฎหมายสหกรณ์ของเวียดนาม มีบทบาทสำคัญในฐานะกลไกกลางของระบบการผลิต โดยทำหน้าที่จัดระเบียบการเพาะปลูก เชื่อมโยงเกษตรกรกับภาคธุรกิจ และคุ้มครองผลประโยชน์ของสมาชิกในเครือข่าย ทั้งยังสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองในห่วงโซ่มูลค่า และยกระดับประสิทธิภาพการจัดการการผลิตในระดับพื้นที่

ในระดับภูมิภาค เวียดนามยังได้เสนอแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศในหลายด้าน ได้แก่ การพัฒนาเมล็ดพันธุ์ที่ทนทานต่อสภาพภูมิอากาศ การปรับประสานมาตรฐานการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ และการผลักดันการยอมรับร่วมกันของคาร์บอนเครดิตภาคการเกษตร ควบคู่กับการเรียกร้องให้สถาบันการเงินระหว่างประเทศขยายการสนับสนุนผ่านกลไกทางการเงินด้านสภาพภูมิอากาศ (climate finance) และกลไกการจ่ายเงินตามผลลัพธ์ (results-based payment mechanisms) เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าข้าว

แนวทางดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อยกระดับประสิทธิภาพของภาคการผลิตข้าวอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งลดต้นทุนการผลิต เพิ่มคุณภาพสินค้าและขยายโอกาสการเข้าถึงตลาด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรรายย่อย และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การพัฒนาภาคข้าวดำเนินไปอย่างยั่งยืนในระยะยาว
ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ (สคต.) ณ นครโฮจิมินห์ (เวียดนาม)

เมียนมา

สำนักข่าว Global New Light Of Myanmar รายงานว่า ข้อมูลจากสหพันธ์ข้าวแห่งเมียนมา (the Myanmar Rice Federation; MRF) ระบุว่า ในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 ของปีงบประมาณปัจจุบัน (2025/2026) เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักจำนวนรวม 178,191.5 ตัน (ประกอบด้วยข้าวสาร 104,861.5 ตัน และข้าวหัก 73,330 ตัน) มูลค่า 55 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีบริษัทเข้าร่วมการส่งออกในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 ทั้งหมด 56 บริษัท

โดยตลาดจีนยังคงเป็นจุดหมายปลายทางอันดับหนึ่งสำหรับการส่งออกข้าวในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 โดยนำเข้าข้าวสาร 40,266 ตัน และข้าวหัก 59,491 ตัน

ในช่วง 11 เดือนของปีงบประมาณปัจจุบัน (2025/2026) นับตั้งแต่เดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการส่งออกข้าวจำนวนมากกว่า 2.5 ล้านตัน ส่งผลให้มีรายได้สะสมประมาณ 790 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ทั้งนี้ ในเดือนเมษายน 2568 เมียนมาส่งออกข้าวจำนวน 142,788 ตัน (52 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนพฤษภาคม 2568 จำนวน 259,501 ตัน (90 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนมิถุนายน 2568 จำนวน 212,416 ตัน (71 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนกรกฎาคม 2568 จำนวน 230,627 ตัน (77 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนสิงหาคม 2568 จำนวน 192,985 ตัน (65 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนกันยายน 2568 จำนวน 168,046 ตัน (52 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนตุลาคม 2568 จำนวน 316,920 ตัน (92 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนพฤศจิกายน 2568 จำนวน 263,815 ตัน (76 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนธันวาคม 2568 ส่งออกข้าวจำนวน 331,869 ตัน (99 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในเดือนมกราคม 2569 ส่งออกข้าวจำนวน 208,847 ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 60 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักจำนวนรวม 178,191.5 ตัน (ประกอบด้วยข้าวสาร 104,861.5 ตัน และข้าวหัก 73,330 ตัน) มูลค่า 55 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ในปีงบประมาณปัจจุบัน (2025-26) สหพันธ์ข้าวแห่งเมียนมา ตั้งเป้าหมายที่จะส่งออกข้าวให้ได้ 3 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากในปีงบประมาณ 2024-2025 (1 เมษายน 2567 - 31 มีนาคม 2568) ที่เมียนมาส่งออกข้าวและข้าวหักรวมประมาณ 2.48 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 1.129 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ที่มา *Oryza.com*

กัมพูชา

รายงานจากสมาคมข้าวแห่งกัมพูชา (the Cambodia Rice Federation; CRF) ที่เผยแพร่เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2569 ระบุว่า ในช่วง 2 เดือนแรกของปี 2026 กัมพูชาส่งออกข้าวสาร 247,822 ตัน สร้างรายได้ 142.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีบริษัท 55 แห่งส่งออกข้าวไปยัง 51 ประเทศและภูมิภาค

โดยกัมพูชาส่งออกข้าวสารไปยังประเทศในแถบยุโรปจำนวน 64,134 ตัน มูลค่า 46.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่งไปยังประเทศจีน 51,384 ตัน มูลค่า 36.31 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และส่งไปยัง 5 ประเทศสมาชิกอาเซียน

112,142 ตัน มูลค่า 41.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ ยังส่งออกไปยัง 16 ประเทศในแอฟริกาและตะวันออกกลางจำนวน 20,162 ตัน มูลค่า 18.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไปยังอีก

สำหรับชนิดข้าวที่ส่งออกนั้น ข้าวหอมยังคงเป็นสินค้าส่งออกหลักคิดเป็น 59.16% ของการส่งออกข้าวสารทั้งหมด รองลงมาคือข้าวหักทุกชนิด คิดเป็น 27.68% ข้าวอินทรีย์คิดเป็น 0.74% ข้าวเหนียว 1.18 เปอร์เซ็นต์ ข้าวขาว 0.06% และข้าวชนิดอื่นๆ 11.18%

นอกจากนี้ในช่วง 2 เดือนแรก กัมพูชายังส่งออกข้าวเปลือกจำนวน 873,880 ตัน สร้างรายได้ประมาณ 196.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

จากรายงานล่าสุดของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการค้าสินค้าเกษตรของกัมพูชาในปี 2025 การส่งออกข้าวเปลือกของกัมพูชาไปยังเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังจากมีการปิดพรมแดนระหว่างกัมพูชา-ไทยในเดือนกรกฎาคม 2025 ซึ่งบังคับให้ผู้ค้าสินค้าเกษตรต้องเปลี่ยนเส้นทางขนส่ง

การหยุดชะงักดังกล่าวทำให้การไหลเวียนของข้าวเปลี่ยนเส้นทางจากไทยไปยังเวียดนาม และเสริมสร้างความเชื่อมโยงทางการค้ากับเวียดนาม ซึ่งได้กลายเป็นศูนย์กลางการแปรรูปสินค้าเกษตรที่สำคัญในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

รายงานระบุว่า การส่งออกข้าวเปลือกรายเดือนของกัมพูชาไปยังเวียดนามเพิ่มสูงขึ้นในปี 2025 เมื่อเทียบกับปีก่อนๆ สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากผู้แปรรูปในเวียดนาม การเปลี่ยนแปลงนี้เน้นให้เห็นว่าห่วงโซ่อุปทานในภูมิภาคกำลังปรับตัวให้เข้ากับการหยุดชะงักทางการเมืองและโลจิสติกส์ โดยเวียดนามมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการแปรรูปและการค้าข้าวของกัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวันที่ 3 มีนาคม 2569 ดังนี้

รายการชนิดข้าว	17 กุมภาพันธ์ 2569	3 มีนาคม 2569	เปลี่ยนแปลง
	เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)		
1.ข้าวหอม Malys Angkor (Pka Romdoul / Jasmine) ชนิด 5%	830	840	+10
2.ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5%	720	717	-3
3.ข้าวหอม Fragrant Rice (SRO)	540	520	-20
4.ข้าวขาวพื้นนุ่ม (White Rice Soft Texture) ชนิด 5%	499	495	-4
5.ข้าวขาวพื้นแข็ง (White Rice Hard Texture) ชนิด 5%	520	520	-
6.ข้าวเหนียว (Parboiled Rice) ชนิด 5%	580	580	-
7.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice / Romdoul)	830	830	-
8.ข้าวกล้องขาว (Brown White Rice)	490	490	-

9.ข้าวหอมอินทรี (Organic Jasmine Rice)	1,350	1,350	-
10.ข้าวขาวอินทรี (Organic White Rice) ชนิด 5%	1,050	1,050	-
11.ข้าวหนึ่งอินทรี (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5%	1,100	1,100	-

มีรายงานว่ากัมพูชาเตรียมส่งออกข้าวหอมคุณภาพพรีเมียม (premium fragrant jasmine rice) ราว 400 ตัน ไปยังออสเตรเลียเป็นล็อตๆ ภายใต้ข้อตกลงระหว่างบริษัท Amru Rice Company ซึ่งเป็นผู้ผลิตข้าวชั้นนำ กับ บริษัท Green Group หนึ่งในผู้ค้าส่งอาหารรายใหญ่ของออสเตรเลีย

เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2569 นาย Derek Yip เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำกัมพูชา พร้อมด้วย นาย Song Saran ผู้ร่วมก่อตั้งและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของ Amru Rice ร่วมส่งมอบข้าวหอมกัมพูชาล็อตแรก จำนวน 2 ตู้ออนเทนเนอร์จากโรงงานแปรรูปในกรุงพนมเปญเพื่อส่งออกไปยังออสเตรเลีย

ความร่วมมือดังกล่าวเกิดขึ้นจากการสนับสนุนของรัฐบาลออสเตรเลียผ่านโครงการ Cambodia Australia Partnership for Resilient Economic Development (CAPRED) ซึ่งช่วยส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรแปรรูปของกัมพูชาและสร้างเครือข่ายทางการค้าระหว่างผู้ประกอบการของทั้งสองประเทศ

ผู้บริหาร Amru Rice ระบุว่า ข้อตกลงนี้ถือเป็นก้าวสำคัญในการขยายตลาดข้าวกัมพูชาเข้าสู่ออสเตรเลีย โดยบริษัทมุ่งนำเสนอข้าวหอมคุณภาพสูงที่ได้มาตรฐานสากล พร้อมแนวทางการผลิตที่ยั่งยืนและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

ก่อนหน้านี้ Green Group ได้เดินทางเยือนกัมพูชาในปี 2024 และลงนามบันทึกความเข้าใจเพื่อพัฒนาการค้าสินค้าเกษตรอาหารของกัมพูชาในเดือนกุมภาพันธ์ 2025 ที่นครซิดนีย์ ภายใต้การกำกับของนาง Cham Nimul รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กัมพูชา

ทั้งนี้ ภาคข้าวของกัมพูชาได้รับการสนับสนุนจากออสเตรเลียมายาวนานกว่า 30 ปี โดยมุ่งพัฒนาพันธุ์ข้าว ให้ให้ผลผลิตสูง ทนต่อสภาพภูมิอากาศ และเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตร

ในปี 2025 กัมพูชาส่งออกข้าวสารสูงเป็นประวัติการณ์ที่ประมาณ 940,000 ตัน สร้างรายได้ 602 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ตลาดข้าวในออสเตรเลียคาดว่าจะเติบโตจาก 5.7 พันล้านดอลลาร์ในปี 2024 เป็น 7.1 พันล้านดอลลาร์ภายในปี 2033 โดยได้รับแรงหนุนจากความต้องการข้าวพรีเมียม ออร์แกนิก และข้าวเฉพาะสายพันธุ์ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นจุดแข็งของผู้ผลิตกัมพูชา

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 มีนาคม 2569) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 859,907.56 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 705 ใบ) ลดลงประมาณ 6.3% เมื่อเทียบกับ 917,855 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,312 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2569 มีการนำเข้าจำนวน 374,767.50 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 250 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 33.9% เมื่อเทียบกับ 279,940.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการนำเข้าจำนวน 440,193.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 412 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 62.6% เมื่อเทียบกับ 270,796.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 382 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568
- เดือนมีนาคม 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 มีนาคม 2569) มีการนำเข้าจำนวน 44,946.25 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 43 ใบ) ลดลงประมาณ 87.8% เมื่อเทียบกับ 367,117.72 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 505 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2568

ข้อมูล ณ วันที่ 5 มีนาคม 2569 ฟิลิปปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 751,445.1 ตัน (สัดส่วน 86.9% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยไทยจำนวน 61,316.7 ตัน (สัดส่วน 7.1%) เมียนมาจำนวน 40,975.15 ตัน (สัดส่วน 4.7%) กัมพูชา 9,660 ตัน (สัดส่วน 1.1%) อินเดีย 741.25 ตัน (สัดส่วน 0.1%) ปากีสถาน 566 ตัน (สัดส่วน 0.1%) เกาหลีใต้ 400 ตัน และอิตาลี 3.36 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 มีนาคม 2569) มีจำนวนรวม 1,086 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 1,118,365.83 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 453 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 484,060.91 ตัน
- เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 489 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 496,139.98 ตัน
- เดือนมีนาคม 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 มีนาคม 2569) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 144 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 138,164.94 ตัน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2569 มีจำนวนประมาณ 2.11228 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับบริโภคประมาณ 59 วัน (คำนวณจากความต้องการบริโภควันละประมาณ 36,000 ตัน) โดยปริมาณสต็อกข้าวเพิ่มขึ้น 5.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 2.00614 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2568 แต่ลดลง 9.8% เมื่อเทียบกับ 2.34116 ล้านตัน ในเดือนมกราคม 2569

ทั้งนี้สต็อกในคลังของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) มีจำนวนประมาณ 0.42151 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 45.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.28918 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 20% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 12 วัน) โดยสต็อกข้าวของ NFA ลดลง 3.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.43875 ล้านตัน ในเดือนมกราคม 2569

ขณะที่สต็อกในคลังของเอกชน (Commercial warehouses) มีจำนวนประมาณ 0.7912 ล้านตัน ลดลงประมาณ 14.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.9225 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 37.5% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 22 วัน) และลดลง 7.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.85888 ล้านตัน ในเดือนมกราคม 2569

ส่วนสต็อกในภาคครัวเรือน (Household stocks) มีจำนวนประมาณ 0.89957 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 13.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.79447 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 42.6% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 25 วัน) แต่ลดลงประมาณ 13.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.04353 ล้านตัน ในเดือนมกราคม 2569

สำนักข่าว BusinessWorld รายงานว่า สำนักงานสถิติแห่งฟิลิปปินส์ (the Philippine Statistics Authority) รายงานว่า อัตราเงินเฟ้อของฟิลิปปินส์เร่งตัวขึ้นสู่ระดับสูงสุดในรอบ 13 เดือนในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 เนื่องจากราคาข้าว น้ำมันเชื้อเพลิง และค่าสาธารณูปโภคปรับตัวสูงขึ้น

ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้น 2.4% ในเดือนกุมภาพันธ์เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า จาก 2% ในเดือนมกราคม และ 2.1% ในปีก่อนหน้า นับเป็นการเพิ่มขึ้นที่เร็วที่สุดนับตั้งแต่ 2.9% ในเดือนมกราคม ปี 2025 โดยอัตราดังกล่าวอยู่ในช่วงที่ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ (the Bangko Sentral ng Pilipinas) คาดการณ์ไว้ที่ 2.3%–3.1% และตรงกับค่ามัธยฐานที่ 2.4% จากการสำรวจความคิดเห็นของนักวิเคราะห์ 17 คน

อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในช่วงเป้าหมาย 2%–4% ของธนาคารกลางเป็นเดือนที่สองติดต่อกัน ทำให้อัตราเฉลี่ยในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์อยู่ที่ 2.2%

นางแคลร์ เดนนิส เอส. มาปา (Claire Dennis S. Mapa) นักสถิติแห่งชาติ (National Statistician) กล่าวว่า การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ที่อยู่อาศัยและสาธารณูปโภค และร้านอาหารและบริการที่พัก ที่เร็วขึ้น เป็นปัจจัยผลักดันให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปสูงขึ้นในเดือนที่ผ่านมา

อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core inflation) ซึ่งไม่รวมราคาอาหารและเชื้อเพลิงที่มีความผันผวน ปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อยเป็น 2.9% ในเดือนกุมภาพันธ์ จาก 2.8% ในเดือนมกราคม และ 2.4% ในปีก่อนหน้า นับเป็นอัตราเงินเฟ้อที่เร็วที่สุดนับตั้งแต่ 3.1% ในเดือนมิถุนายน 2024

อัตราเงินเฟ้อสำหรับครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำสุด 30% ก็เร่งตัวขึ้นเช่นกัน โดยเพิ่มขึ้นเป็น 2.5% ในเดือนกุมภาพันธ์ จาก 1.6% ในเดือนมกราคม และ 1.5% ในปีก่อนหน้า นับเป็นอัตราเงินเฟ้อที่เร็วที่สุดนับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2024 ซึ่งอยู่ที่ 2.9%

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว VNA รายงานว่าจากการเปิดเผยของนายอัมรัน สุลมาน (Amran Sulaiman) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร (Minister of Agriculture) อินโดนีเซียมีปริมาณสำรองข้าวเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศได้นานประมาณ 324 วัน หรือเกือบ 11 เดือน

ข้อมูลจากกระทรวงเกษตรระบุว่า ปัจจุบันอินโดนีเซียมีปริมาณสำรองข้าวรวมเกือบ 28 ล้านตัน โดยในจำนวนนี้ 3.76 ล้านตัน อยู่ภายใต้การบริหารของหน่วยงานโลจิสติกส์แห่งรัฐ (Bulog) ขณะที่อยู่ในภาคครัวเรือนประชาชนประมาณ 12.5 ล้านตัน และอีกประมาณ 11.73 ล้านตัน เป็นผลผลิตข้าวที่กำลังรอการเก็บเกี่ยว

รัฐมนตรีเกษตรกล่าวว่า ปัจจุบันอินโดนีเซียสามารถผลิตข้าวได้สูงถึง 5.7 ล้านตันต่อเดือน ซึ่งมากกว่าการบริโภคเฉลี่ยต่อเดือนที่อยู่ 2.59 ล้านตัน ขณะเดียวกัน คาดว่าปริมาณการผลิตข้าวของประเทศในช่วงเดือนมกราคมถึงพฤษภาคม 2569 จะอยู่ที่ประมาณ 16.92 ล้านตัน สะท้อนแนวโน้มเชิงบวกของภาคการผลิตข้าวของประเทศ

รัฐบาลอินโดนีเซียยังได้ดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อรักษาระดับการผลิตท่ามกลางความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการติดตั้งระบบสูบน้ำเพื่อการชลประทาน รองรับพื้นที่เพาะปลูกทั่วประเทศประมาณ 2 ล้านเฮกตาร์

ในขณะเดียวกัน การจัดหาปุ๋ยยังคงมีเสถียรภาพ และราคาปุ๋ยได้ปรับลดลงราว 20% ซึ่งช่วยให้เกษตรกรสามารถรักษาระดับการผลิต และเสริมสร้าง ความมั่นคงทางอาหารของประเทศ ได้อย่างต่อเนื่อง

ด้านสำนักข่าว ANTARA รายงานว่า ปัจจุบันอินโดนีเซียมีข้าวสำรองเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศประมาณ 324 วัน โดยได้รับการสนับสนุนจากระดับการผลิตภายในประเทศที่แข็งแกร่ง ซึ่งจากข้อมูลของรัฐบาลระบุว่าอินโดนีเซียมีข้าวสำรองเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 324 วัน โดยผลผลิตข้าวภายในประเทศรายเดือนอยู่ที่ประมาณ 5.7 ล้านตัน

สถานการณ์ด้านอุปทานที่แข็งแกร่งของประเทศสะท้อนให้เห็นถึงผลผลิตที่ดีและความพยายามอย่างต่อเนื่องในการเพิ่มผลผลิตภายในประเทศและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร ทว่าการระบุนโยบายที่รัดกุมในปัจจุบันช่วยให้ประชาชนมีข้าวบริโภคอย่างเพียงพอและช่วยรักษาเสถียรภาพราคาในตลาดภายในประเทศ

ปริมาณข้าวสำรองจำนวนมากยังสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่กว้างขึ้นของอินโดนีเซียในการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านข้าวมากขึ้นและลดการพึ่งพาการนำเข้า ด้วยผลผลิตที่ยังคงแข็งแกร่งและข้าวสำรองของรัฐบาลที่มีอยู่มาก เจ้าหน้าที่คาดว่าประเทศจะสามารถรักษาปริมาณข้าวสำรองที่เพียงพอในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ในขณะเดียวกันก็ยังคงดำเนินนโยบายที่มุ่งสนับสนุนเกษตรกรและเพิ่มผลผลิตต่อไป

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า สำนักงานอุตุนิยมวิทยาของอินโดนีเซียได้เตือนว่า ประเทศจะเผชิญกับฤดูแล้งที่ยาวนานและรุนแรงขึ้นในปี 2026 ซึ่งสร้างความกังวลเกี่ยวกับภัยแล้งและความเสียหายต่อภาคเกษตรกรรมในหลายภูมิภาคสำคัญ

ตามคำกล่าวของเจ้าหน้าที่จากสำนักงานอุตุนิยมวิทยา คาดว่า ฤดูแล้งจะเริ่มต้นในเดือนเมษายน 2569 ซึ่งเร็วกว่าปีที่แล้วในหลายจังหวัด และจะถึงจุดสูงสุดในเดือนสิงหาคม 2569 โดยการเปลี่ยนแปลงนี้อาจส่งผลกระทบต่อการณ์น้ำและกิจกรรมการเกษตรในหลายพื้นที่ของประเทศ

การเตือนนี้เกิดขึ้นหลังจากที่อินโดนีเซียเผชิญกับฤดูฝนที่ยาวนานผิดปกติในปี 2025 ซึ่งมีฝนตกหนักในหลายพื้นที่ โดยฝนที่ตกหนักได้ก่อให้เกิดน้ำท่วมและดินถล่มอย่างรุนแรงในเกาะสุมาตรา ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตมากกว่า 1,100 คน

นักอุตุนิยมวิทยากล่าวว่า ปรากฏการณ์ลานิญ่า (La Nina) ซึ่งโดยปกติจะนำฝนตกหนักมาในภูมิภาคนี้ ได้สิ้นสุดลงในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 และการสิ้นสุดของปรากฏการณ์ดังกล่าวคาดว่าจะทำให้สภาพอากาศในปีนี้แห้งแล้งมากขึ้น

หลายจังหวัดในเกาะสำคัญต่างๆ รวมถึง ชวา, สุมาตรา, บาหลี, บอร์เนียว และ นูซาดังการา คาดว่าจะเผชิญกับสภาพแห้งแล้งที่รุนแรง โดยเฉพาะเกาะชวาซึ่งเป็นแหล่งผลิตอาหารหลักของประเทศ เจ้าหน้าที่เตือนว่าพื้นที่เหล่านี้โดยเฉพาะชวาจะเสี่ยงต่อภัยแล้งมากขึ้น

ทางการได้แนะนำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนตารางการเพาะปลูกและเลือกใช้พันธุ์พืชที่ทนแล้งและมีระยะเวลาในการเจริญเติบโตที่สั้นลง ขณะเดียวกัน หน่วยงานดังกล่าวยังเตือนถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดไฟป่าที่สูงขึ้นในช่วงฤดูแล้งสูงสุด โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อไฟป่ามาก เช่น รือ และจาบี

สำนักข่าว Jakarta Globe รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรว่า รัฐบาลอินโดนีเซียได้เปิดตัวโครงการข้าวราคาพิเศษ (subsidized rice program) มูลค่าประมาณ 5 ล้านล้านรูเปียห์ (296 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เพื่อประกันการจัดหาข้าวที่สามารถเข้าถึงได้และควบคุมอัตราเงินเฟ้อในช่วงเดือนรอมฎอน โดยโครงการนี้จะกระจายข้าวจำนวน 828,000 ตัน ทั่วประเทศ

ตามโครงการนี้ ข้าวที่ได้รับการอุดหนุนจะถูกขายในราคาตั้งแต่ 2,500 รูเปียห์ ถึง 13,500 รูเปียห์ (ประมาณ 0.15–0.80 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัม ขึ้นอยู่กับพื้นที่ โดยผู้ซื้อสามารถซื้อได้ไม่เกิน 10 กิโลกรัม ต่อคน ข้าวนี้จะถูกจัดสรรเพื่อการบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น และไม่สามารถนำไปขายต่อในเชิงพาณิชย์ได้ เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากเงินอุดหนุนของรัฐ

ทางการระบุว่า สต็อกข้าวของประเทศ (national rice reserves) ยังคงเพียงพอในการสนับสนุนโครงการนี้ โดยปัจจุบันมีสำรองข้าวอยู่ 3.7 ล้านตัน และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 4–5 ล้านตัน ภายในสิ้นเดือนมีนาคม 2569 ข้าวจะถูกแจกจ่ายในรูปแบบถุงขนาด 5 กิโลกรัมและ 2 กิโลกรัม ส่วนข้าวในถุงขนาด 50 กิโลกรัม จะถูกส่งไปยังพื้นที่ห่างไกล เช่น ปาปัวและมัลลูกุ (Papua and Maluku) ผ่านช่องทางการขนส่งพิเศษ

เจ้าหน้าที่ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า โครงการนี้จะมุ่งเน้นไปที่พื้นที่ที่ไม่ใช่แหล่งผลิตข้าวหลัก เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อเกษตรกรท้องถิ่น โครงการคล้ายกันก่อนหน้านี้ได้ช่วยรักษาราคาสินค้าอาหารให้มีความเสถียร โดยอัตราเงินเฟ้อข้าวในเดือนกุมภาพันธ์อยู่ที่ 0.43% ซึ่งต่ำกว่าระดับ 5.28% ที่บันทึกไว้ในช่วงเดียวกันของปี 2024

ที่มา *Oryza.com*

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 10 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน 2568 – 31 มีนาคม 2569) ในวันที่ 6 มีนาคม 2569 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 69,823 ตัน ซึ่งประกอบด้วย 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 20 มิถุนายน – 31 กรกฎาคม 2569 2.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 20 มิถุนายน – 31 กรกฎาคม 2569 3.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 16 กรกฎาคม – 25 สิงหาคม 2569 4.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 16 กรกฎาคม – 25 สิงหาคม 2569 5.ข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Glutinous Polished Long Grain Rice) จากประเทศไทยจำนวน 1,580 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 มิถุนายน 2569 6.ข้าวเหนียวเมล็ดยาว (Glutinous Polished Long Grain Rice) จากประเทศไทยจำนวน 1,940 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 มิถุนายน 2569 7.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous Polished Long Grain Rice) จากประเทศไต้หวัน (Global Tender) จำนวน 7,303 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2569 8.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous Polished Long Grain Rice) จากประเทศไต้หวัน (Global Tender) จำนวน 7,303 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2569

ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 69,823 ตัน ประกอบด้วย 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศสหรัฐารวม 52,000 ตัน แบ่งเป็น 4 ล็อตๆละ 13,000 ตัน

และ 2.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศไทยรวม 14,303 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาวจำนวน 3,520 ตัน จากที่มีการยื่นเสนอทั้งหมด 16 ล็อต จำนวนรวม 82,075 ตัน

โดยราคาเฉลี่ยของข้าวที่นำเข้า (ไม่รวมภาษี) อยู่ที่ 133,654 เยน (ประมาณ 849 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อตัน และราคาโดยรวมภาษีแล้วอยู่ที่ 144,346 เยน (ประมาณ 917 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_marice/attach/pdf/index-128.pdf

ทั้งนี้ การประมุลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ของปีงบประมาณ 2568 ทั้ง 10 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวไปแล้วรวม 577,803 ตัน ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดกลางจำนวนรวม 461,000 ตัน ข้าวสารเมล็ดยาวจำนวนรวม 105,503 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาวจำนวนรวม 11,300 ตัน โดยซื้อจากประเทศไทยจำนวนรวม 116,803 ตัน (สัดส่วน 20.22%) ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาวรวม 105,503 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว 11,300 ตัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ The Japan Food Journal ว่า ตลาดขนมข้าวญี่ปุ่น หรือ ข้าวเกรียบ (Rice Crackers) ในปีงบประมาณ 2568 ยังคงมีแนวโน้มเติบโตในระดับที่ดี แม้ว่าผู้ผลิตจะต้องเผชิญกับ ต้นทุนวัตถุดิบข้าวที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ปรับขึ้นราคาสินค้าเพื่อสะท้อนต้นทุน ส่งผลให้สามารถ รักษาระดับรายได้และผลกำไรได้ แม้ว่าปริมาณการจำหน่ายโดยรวมจะลดลงเล็กน้อยก็ตาม ด้านโครงสร้างสินค้า พบว่า ผู้บริโภคญี่ปุ่นมีแนวโน้มกลับไปเลือกซื้อ สินค้ามาตรฐานหรือสินค้าขายดีแบบดั้งเดิม (Standard Products) เพิ่มขึ้นมากขึ้น เนื่องจากช่วงที่ผ่านมาเกิดกระแสการปรับขึ้นราคาสินค้าหลายประเภท ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ข้าวเกรียบทอดหรือขนมข้าวประเภททอดที่รับประทานคู่กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นราคาที่ผู้บริโภครู้สึกว่าจะต้องได้เมื่อเทียบกับขนมประเภทอื่น

รูปแบบบรรจุภัณฑ์ ความต้องการสินค้าแบบ ขนาดรับประทานต่อครั้ง (Single Portion) เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ไม่เพียงแต่ในสินค้าที่จำหน่ายในร้านสะดวกซื้อเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสินค้าขนาดครอบครัว (family pack) ที่มีการแบ่งเป็นซองย่อยขนาดพอรับประทาน ซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้นเช่นกัน

ต้นทุนวัตถุดิบข้าวพุ่งสูง ราคาข้าวที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตขนมข้าวซึ่งปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่สองปีก่อน ยังคงเป็นปัญหาสำคัญของอุตสาหกรรม ผู้ผลิตรายใหญ่หลายรายจึงเริ่ม ปรับเปลี่ยนสัดส่วนวัตถุดิบจากข้าวในประเทศไปใช้ข้าวนำเข้ามากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในกรณีของ ข้าวเหนียว (Glutinous Rice) การใช้วัตถุดิบนำเข้ายังทำได้จำกัด ทำให้ผู้ผลิตยังคงต้องใช้ข้าวเหนียวภายในประเทศเป็นหลัก ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก

แนวโน้มตลาดในปี 2569 คาดว่าจำนวนรูปแบบหรือรสชาติใหม่ของสินค้ามาตรฐาน จะเพิ่มขึ้น ขณะที่การเปิดตัวสินค้าใหม่ทั้งหมดจะมีจำนวนลดลง นอกจากนี้ สินค้าประเภทขนมข้าวแบบดั้งเดิมอาจมีจำนวนลดลง รูปแบบบรรจุภัณฑ์จะมีลักษณะคล้ายขนมขบเคี้ยวสมัยใหม่มากขึ้น (snack) มากขึ้น

จากต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น ผู้ผลิตบางรายอาจเปลี่ยนวัตถุดิบจากข้าวเหนียวไปใช้ข้าวเจ้า เพื่อลดต้นทุนในอนาคต

ทั้งนี้ ผู้ผลิตขนมข้าวในญี่ปุ่นหลายรายใช้ข้าวไทยเป็นวัตถุดิบ และยังมีสินค้าขนมข้าวที่ผลิตในประเทศไทยและส่งออกไปยังญี่ปุ่นด้วย ในปัจจุบัน ผู้บริโภคญี่ปุ่นสามารถยอมรับการปรับขึ้นราคาขนมข้าวได้ในระดับหนึ่ง กอปรกับราคาข้าวที่ผลิตในญี่ปุ่นปรับตัวสูงขึ้น ทำให้บริษัทญี่ปุ่นบางแห่งเริ่มเปลี่ยนมาใช้ข้าวนำเข้าแทนข้าวในประเทศ

มากขึ้น แนวโน้มดังกล่าวอาจช่วยสนับสนุนการขยายตัวของ การส่งออกข้าวไทยอย่างต่อเนื่อง และถือเป็นปัจจัยบวก สำหรับ เกษตรกรและผู้ส่งออกของไทย

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันญี่ปุ่นยังเผชิญกับความไม่แน่นอนด้านพลังงาน จากสถานการณ์ความตึงเครียดใน ตะวันออกกลาง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพในการนำเข้าน้ำมัน หากเกิดปัญหาการนำเข้าน้ำมัน อาจทำให้เกิดภาวะ เศรษฐกิจชะลอตัวและการขนส่งสินค้าได้รับผลกระทบ ซึ่งอาจส่งผลต่อการนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตร รวมถึง ข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวในระยะต่อไป

การนำเข้าข้าวเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปของญี่ปุ่นโดยทั่วไปใช้ระบบ MA (Minimum Access) ซึ่งเป็น ระบบที่ กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่นจัดซื้อข้าวจากต่างประเทศ แล้วจำหน่ายต่อให้ภาคเอกชน ข้อ สำคัญของระบบนี้คือ การนำเข้าผ่านระบบ MA จะไม่เสียภาษีนำเข้า แต่หากนำเข้าโดยไม่ผ่านระบบดังกล่าวจะต้อง เสียภาษีสูงถึง 341 เยนต่อกิโลกรัม

ด้วยเหตุนี้ ข้าวราคาถูกที่ใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปเกือบทั้งหมดนำเข้าผ่านระบบ MA บริษัทญี่ปุ่นที่ ต้องการใช้นำเข้าสามารถ ระบุประเทศแหล่งผลิตที่ต้องการ และซื้อจากรัฐบาลได้ โดยกระทรวงเกษตรฯ จะเป็น ผู้กำหนด ประเทศผู้ส่งออกและปริมาณการนำเข้า ตามความต้องการของภาคเอกชน ดังนั้น หากบริษัทญี่ปุ่นมีความ ต้องการใช้นำเข้าข้าวไทยเพื่อการแปรรูป ก็มีโอกาที่จะมีการนำเข้าข้าวไทยเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มความต้องการข้าวไทยใน ตลาดญี่ปุ่น ควรให้ความสำคัญกับ การควบคุม ความเสี่ยงด้านการปนเปื้อนของวัตถุดิบ (contamination) การ รักษาคุณภาพที่เหมาะสมต่อการแปรรูป อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะช่วยเสริมความเชื่อมั่นให้กับผู้ผลิตญี่ปุ่นและสนับสนุน การขยายตัวของ การนำเข้าข้าวไทยในระยะยาว

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

เกาหลีใต้

ตามรายงานของหนังสือพิมพ์ The Chosun Daily ระบุว่าอัตราเงินเฟ้อผู้บริโภคของเกาหลีใต้ทรงตัวอยู่ที่ ประมาณ 2% แต่ราคาข้าวกลับพุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเพิ่มขึ้นประมาณ 17% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว และเป็นการ เพิ่มขึ้นติดต่อกันเป็นเดือนที่ 11 นับตั้งแต่เดือนเมษายนปีที่แล้ว

การพุ่งขึ้นของราคาข้าวสะท้อนให้เห็นถึงอุปทานที่ตึงตัวและต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ซึ่งผลักดันให้ราคาข้าว ซึ่งเป็นดัชนีชี้หลักของประเทศสูงขึ้น แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อในภาพรวมของเศรษฐกิจจะอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม

การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของราคาข้าวได้กลายเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนเงินเฟ้อด้านอาหาร แม้ว่า ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคโดยรวมจะยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างควบคุมได้ ขณะที่ทางการกำลังติดตามสถานการณ์ อย่างใกล้ชิด เนื่องจากข้าวเป็นส่วนประกอบสำคัญของการใช้จ่ายในครัวเรือนและเป็นอาหารหลักที่จำเป็นในเกาหลี ใต้

ในขณะที่ภาคส่วนอื่นๆ มีการเติบโตของราคาที่ช้ากว่า การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของอาหารหลักเน้นให้เห็น ถึงลักษณะที่ไม่เท่าเทียมกันของแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ ผู้กำหนดนโยบายคาดว่าจะจับตามองสภาพอุปทานทาง การเกษตรและตลาดอาหารอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความตึงเครียดต่อผู้บริโภคมากขึ้น

ที่มา *Oryza.com*

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวส่งออกของอินเดียปรับตัวลดลงเนื่องจากอุปทานล้นตลาดและการอ่อนค่าเป็นประวัติการณ์ของเงินรูปี โดยข้าวหนึ่ง 5% ของอินเดีย มีราคาเสนอขายอยู่ที่ 348-353 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ลดลงจากระดับ 350-356 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ส่วนราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ 346-351 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ลดลงจากระดับ 347-352 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ซึ่งการที่ค่าเงินรูปีอ่อนค่าลงสู่ระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์นี้ ช่วยให้ผู้ส่งออกสามารถขยายอัตรากำไรและลดราคาเพื่อดึงดูดผู้ซื้อจากต่างประเทศได้

อย่างไรก็ตาม การส่งออกข้าวของอินเดียกำลังเผชิญกับความท้าทายด้านโลจิสติกส์อย่างมาก ปัจจุบันข้าวบาสมาดิประมาณ 400,000 ตันติดอยู่ที่ท่าเรือหรืออยู่ระหว่างการขนส่ง ขณะที่สัญญาการส่งออกใหม่ๆ หยุดชะงักลงเนื่องจากค่าขนส่งเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าตั้งแต่ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ-อิสราเอลกับอิหร่านปะทุขึ้น

ด้านกลุ่มการค้าข้าวระดับโลก Bunge กล่าวว่ากำลังเร่งหาเส้นทางขนส่งทางเลือกอื่นเพื่อลดผลกระทบให้น้อยที่สุด ในขณะเดียวกัน ในบังกลาเทศ รัฐบาล ได้สั่งการให้กระทรวงต่างๆ ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อควบคุมราคาข้าวในประเทศที่พุ่งสูงขึ้น แม้ว่าจะมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นทั้งจากภาครัฐและเอกชนก็ตาม

สำนักข่าวต่างประเทศรายงานว่า การส่งออกข้าวของอินเดียกำลังตกอยู่ในภาวะเสี่ยง ท่ามกลางสถานการณ์ความตึงเครียดที่ทวีความรุนแรงในภูมิภาคเอเชียตะวันตก โดยกลุ่มผู้ส่งออกต่างแสดงความกังวลเกี่ยวกับปัญหาการชำระเงินที่ล่าช้า และอุปสรรคในการขนส่งสินค้าไปยังอิหร่าน อัฟกานิสถาน รวมถึงกลุ่มประเทศในอ่าวอาหรับอีกหลายแห่ง

หากสถานการณ์ความไม่สงบยืดเยื้อ การส่งออกข้าวบาสมาดิจะได้รับผลกระทบมากที่สุด เนื่องจากเกือบ 50% ของยอดการส่งออกข้าวประเภทนี้จากอินเดีย มีปลายทางอยู่ที่ 5 ประเทศในเอเชียตะวันตก ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย อิหร่าน อิรัก สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเยเมน

สหพันธ์ผู้ส่งออกข้าวอินเดีย (IREF) ได้ออกประกาศเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2569 โดยแนะนำให้สมาชิกหลีกเลี่ยงการทำสัญญาใหม่ในรูปแบบ CIF (Cost, Insurance, and Freight) กับปลายทางในอิหร่านและกลุ่มประเทศอ่าวอาหรับ สืบเนื่องจากเหตุการณ์ที่สหรัฐฯ และอิสราเอลเปิดฉากโจมตีอิหร่านเมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมา ทำให้เกิดความหวุ่นเกรงว่าความไม่สงบจะขยายวงกว้าง และอาจนำไปสู่การจำกัดเส้นทางเดินเรือผ่านช่องแคบฮอร์มุซ

ทั้งนี้ ภายใต้ข้อตกลง CIF ผู้ขายจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งค่าสินค้า ค่าประกันภัย และค่าระวางขนส่งทางน้ำ จนกว่าสินค้าจะถึงพอร์ตปลายทางของผู้ซื้อ ทางสหพันธ์ฯ จึงแนะนำให้ผู้ส่งออกเปลี่ยนไปใช้เงื่อนไขการขายแบบ FOB (Free-on-Board) แทนเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ภาระค่าขนส่ง ค่าประกันภัย และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องตกอยู่กับผู้ซื้อในต่างประเทศแทน

สหพันธ์ฯ ยังได้เตือนว่า พัฒนาการของสถานการณ์ในอิหร่านและสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์อาจส่งผลกระทบโดยตรงทันทีต่อราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเรือ และขัดขวางการจัดการเรือคอนเทนเนอร์และเรือบรรทุกสินค้าเทกอง โดยระบุว่า ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ค่าระวางเรืออาจพุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาสั้นๆ ซึ่งจะทำให้ผู้ส่งออกต้องเผชิญกับภาวะขาดทุนหากยังใช้สัญญาแบบราคาคงที่รวมค่าส่ง

นอกจากนี้ ทางหน่วยงานยังเตือนเรื่องค่าเบี้ยประกันภัยที่อาจปรับตัวสูงขึ้นอย่างรุนแรงหากสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์เลวร้ายลง พร้อมกระตุ้นให้ผู้ส่งออกใช้ความระมัดระวังในการรับคำสั่งซื้อใหม่ และหลีกเลี่ยงการเปิดสถานะความเสี่ยงโดยไม่มีการป้องกันความเสี่ยง (Unhedged Position)

ปัจจุบัน ราคาขายส่งข้าวบาสมชาติได้ปรับตัวสูงขึ้นแล้ว 10-15% ในช่วงเดือนที่ผ่านมา และการที่อิหร่านเป็นตลาดหลัก ยิ่งทำให้สหพันธ์ คาคการณั้วราคาจะมีความผันผวนสูงขึ้นอีกในวันข้างหน้า

ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป (APEDA) ของรัฐบาลอินเดีย แสดงให้เห็นว่า อินเดียเป็นผู้ส่งออกข้าวบาสมชาติรายใหญ่ที่สุดของโลก โดยในปี 2567-2568 อินเดียส่งออกข้าวบาสมชาติประมาณ 6 ล้านตัน ซึ่งความต้องการหลักมาจากประเทศในเอเชียตะวันตก

ด้านกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม (Ministry of Commerce and Industry) รายงานว่า ในเดือนมกราคม 2569 อินเดียส่งออกข้าวจำนวน 1,875,190 ตัน (ประกอบด้วยข้าวบาสมชาติจำนวน 687,049 ตัน และข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมชาติจำนวน 1,188,141 ตัน) ลดลง 23.2% เมื่อเทียบกับเดือนมกราคม 2568 ที่มีการส่งออกจำนวน 2,441,981 ตัน (ประกอบด้วยข้าวบาสมชาติจำนวน 595,613 ตัน และข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมชาติจำนวน 1,846,368 ตัน)

สำนักข่าว Moneycontrol และ The Indian Express รายงานว่า ภาคการส่งออกข้าวของอินเดียกำลังเผชิญความไม่แน่นอนเพิ่มขึ้น ท่ามกลางความขัดแย้งที่ยังคงดำเนินอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันตก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การขนส่งสินค้าไปยังตลาดอ่าวอาหรับ อันเป็นจุดหมายสำคัญของการส่งออกสินค้าอาหารจากอินเดีย ผู้ส่งออกแสดงความกังวลว่าความปั่นป่วนดังกล่าวอาจทำให้เป้าหมายการส่งออกข้าว 20.8 ล้านตัน ในปีงบประมาณ 2568/2569 (เมษายน-มีนาคม) ไม่สามารถบรรลุได้ เนื่องจากความล่าช้าในการขนส่ง ความไม่แน่นอนด้านการชำระเงิน และค่าระวางเรือที่ปรับตัวสูงขึ้น

ข้อมูลจากภาคอุตสาหกรรมระบุว่า ประมาณ 40% ของการส่งออกข้าวอินเดีย เชื่อมโยงกับตลาดในภูมิภาคอ่าวอาหรับ ทำให้ภูมิภาคดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการค้าระหว่างประเทศของอินเดีย ดังนั้น หากความขัดแย้งทวีความรุนแรง ก็อาจส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าเกษตรอื่น ๆ ของอินเดียไปยังตะวันออกกลาง ไม่ว่าจะเป็นเครื่องเทศ ผลไม้ และผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์

จนถึงเดือนมกราคม 2569 อินเดียได้ส่งออกข้าวแล้วประมาณ 17.08 ล้านตัน เหลืออีกประมาณ 3.7 ล้านตัน ที่ต้องส่งออกเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายประจำปี อย่างไรก็ตาม ผู้ส่งออกระบุว่าวิกฤตการณ์ดังกล่าวได้ทำให้ การขนส่งชะลอตัวลง โดยมีตู้คอนเทนเนอร์จำนวนมากติดค้างอยู่ตามท่าเรือ ขณะที่ค่าระวางเรือปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากเส้นทางเดินเรือในภูมิภาคมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น

สถานการณ์ดังกล่าวสร้างความกังวลเป็นพิเศษต่อการส่งออกข้าวบาสมชาติ ซึ่งพึ่งพาตลาดเอเชียตะวันตกเป็นหลัก โดยประเทศผู้นำเข้ารายสำคัญ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย อิรัก อิหร่าน และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ทั้งนี้ โดยปกติแล้วปริมาณการนำเข้าข้าวบาสมชาติจากอินเดียจะเพิ่มสูงขึ้นในช่วงเดือนรอมฎอน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันผู้ส่งออกกำลังเผชิญปัญหาคอขวดด้านโลจิสติกส์ โดยมีตู้คอนเทนเนอร์หลายพันตู้ติดค้างอยู่ที่ท่าเรือของอินเดียหรืออยู่ระหว่างการขนส่ง ขณะที่บางส่วนยังรอการตรวจปล่อยสินค้า ณ ท่าเรือปลายทาง

นอกจากนี้ ผู้ส่งออกยังเตือนว่า ช่องทางด้านการธนาคารและการชำระเงินในบางพื้นที่ของเอเชียตะวันตก เริ่มมีความไม่แน่นอนมากขึ้นจากผลกระทบของความขัดแย้ง ส่งผลให้ความเสี่ยงทางการเงินของผู้ค้าอินเดียเพิ่มสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ สมาคมในอุตสาหกรรมจึงแนะนำให้ผู้ส่งออกปรับเงื่อนไขการค้าจาก CIF (Cost, Insurance and Freight) ไปเป็น FOB (Free on Board) เพื่อลดภาระความเสี่ยงด้านค่าระวางเรือและค่าประกันภัย

แม้จะเผชิญกับความปั่นป่วนดังกล่าว แต่ผู้ส่งออกบางส่วนยังคงเชื่อว่า อินเดียอาจสามารถบรรลุเป้าหมายการส่งออกข้าวได้ หากเส้นทางการขนส่งกลับมามีเสถียรภาพในระยะเวลาอันใกล้ อย่างไรก็ตาม หากสถานการณ์ตึง

เครียดในภูมิภาคอ่าวอาหรับยังคงยืดเยื้อ ก็อาจทำให้การส่งออกในช่วงเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณชะลอตัวลง และเพิ่มแรงกดดันต่อหนึ่งในภาคการส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญที่สุดของอินเดีย

สำนักข่าว BigMint รายงานว่า วิกฤตอิหร่านทำให้ข้าวบาสมาดิอินเดีย 60,000 ตัน ค้างอยู่ที่ท่าเรือ ซึ่งความตึงเครียดที่ทวีความรุนแรงขึ้นในตะวันออกกลางส่งผลกระทบต่อเส้นทางการขนส่งในอ่าวเปอร์เซีย ในขณะที่ผู้ส่งออกขอความช่วยเหลือเรื่องค่าธรรมเนียมท่าเรือและต้นทุนด้านโลจิสติกส์ เนื่องจากราคาในประเทศลดลง

ทั้งนี้ การส่งออกข้าวบาสมาดิของอินเดียประสบปัญหาคอขวดด้านโลจิสติกส์ หลังจากความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ทวีความรุนแรงขึ้นในตะวันออกกลางส่งผลกระทบต่อเส้นทางการขนส่งไปยังอิหร่าน ทำให้สินค้าเกือบ 60,000 ตัน ค้างอยู่ที่ท่าเรือของอินเดีย

สินค้าดังกล่าว ซึ่งเทียบเท่ากับตู้คอนเทนเนอร์ประมาณ 3,000 ตู้ มีกำหนดส่งไปยังอิหร่าน ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ซื้อข้าวบาสมาดิอินเดียรายใหญ่ ผู้ส่งออกได้จัดวางสินค้าไว้ที่ท่าเรือแล้วภายใต้สัญญาที่ลงนามไว้ก่อนหน้านี้ แต่การเคลื่อนตัวของเรือไปยังจุดหมายปลายทางในอ่าวเปอร์เซียชะลอตัวลงอย่างมาก เนื่องจากบริษัทเดินเรือกำลังประเมินความเสี่ยงในการดำเนินงานในภูมิภาคนี้อีกครั้ง

แหล่งข่าวในอุตสาหกรรมระบุว่า บริษัทเดินเรือหลายแห่งกำลังหลีกเลี่ยงเส้นทางนี้หรือเลื่อนการเดินทางออกไปเนื่องจากความกังวลด้านความปลอดภัยที่เพิ่มสูงขึ้นในเส้นทางอ่าวเปอร์เซีย ความไม่แน่นอนดังกล่าวส่งผลให้สัญญาการส่งออกใหม่กับผู้ซื้อชาวอิหร่านหยุดชะงักลง ในขณะที่สินค้าที่ส่งไปแล้วยังคงค้างอยู่เนื่องจากเรือขนส่ง

สำนักข่าว The Business Standard รายงานว่า ผู้ส่งออกข้าวของอินเดียได้เรียกร้องให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนในการจัดการผลกระทบจากการหยุดชะงักของการขนส่งที่เกิดจากวิกฤตการณ์ในอิหร่าน

ในการยื่นข้อเสนอลี้ภัยหน่วยงานพัฒนาการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป (Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority; APEDA) สหพันธ์ผู้ส่งออกข้าวอินเดีย (the Indian Rice Exporters Federation; IREF) ได้ระบุว่า ผู้ส่งออกกำลังเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์การยกเลิกรถที่เดินทางไปยังตะวันออกกลาง และค่าขนส่งที่เพิ่มสูงขึ้น

ขณะที่อัตราค่าขนส่งเพิ่มขึ้นประมาณ 15–20% ค่าเบี้ยประกันความเสี่ยงจากสงครามและเบี้ยประกันภัยสำหรับการขนส่งไปยังอ่าวเปอร์เซียได้พุ่งสูงขึ้นเช่นกัน ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงทางทะเลได้เพิ่มขึ้นจากประมาณ 520 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เป็น 580 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนของผู้ส่งออกเพิ่มขึ้น

การหยุดชะงักนี้ยังส่งผลกระทบต่อราคาข้าวในตลาดภายในประเทศ โดยราคาข้าวบาสมาดิลดลงประมาณ 7–10% ในช่วงสามวันที่ผ่านมา ซึ่งทำให้เกิดแรงกดดันต่อกระแสเงินสดของผู้ส่งออก

ผู้ส่งออกได้ขอให้มีการช่วยเหลือ เช่น การยกเว้นค่าธรรมเนียมท่าเรือ การสนับสนุนในการเปลี่ยนเส้นทางหรือส่งคืนสินค้าที่อยู่ระหว่างการขนส่ง และความช่วยเหลือด้านธนาคารชั่วคราว พวกเขาขอร้องให้รัฐบาลรับรู้สถานการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่มีลักษณะคล้ายภัยพิบัติเพื่อช่วยเหลือการถูกลงโทษตามสัญญาการส่งออก

สำนักข่าว The Business Line รายงานว่า ความขัดแย้งที่ทวีความรุนแรงในอ่าวเปอร์เซียเริ่มส่งผลกระทบต่อการค้าทางทะเลของอินเดีย โดยมีตู้คอนเทนเนอร์ข้าว และสินค้าอื่น ๆ ติดค้างอยู่ที่ท่าเรือใหญ่ทางชายฝั่งตะวันตกของอินเดียหลายพันตู้ เนื่องจากสายการบินเรือได้เลื่อนการออกเรือและปรับเส้นทางเรือผ่านภูมิภาคดังกล่าว

การส่งออกตู้คอนเทนเนอร์ ข้าว และสินค้าอื่นๆ รวมทั้งการนำเข้า LPG และสินค้าอุตสาหกรรมจำนวนมากได้รับผลกระทบที่ท่าเรือ Deendayal (Kandla) ในรัฐคุชราต และท่าเรือ Jawaharlal Nehru (JNPA) ในรัฐ

มหาราชภูระ เนื่องจากความเสียด้านความปลอดภัยที่เพิ่มสูงขึ้นและความล่าช้าในการเคลื่อนย้ายเรือผ่านอ่าวเปอร์เซีย ตามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ท่าเรือ มีตู้คอนเทนเนอร์เกือบ 20,000 ตู้ ที่มุ่งไปยังตะวันออกกลางติดค้างอยู่ที่ท่าเรือทั้งสองแห่ง โดยหลายเที่ยวเรือถูกเลื่อนออกไปท่ามกลางสถานการณ์สงครามที่ทวีความรุนแรงขึ้น

ที่ท่าเรือ Deendayal มีตู้คอนเทนเนอร์ประมาณ 15,000 TEUs (เทียบเท่ากับตู้ 20 ฟุต) ติดค้าง หลังจากตู้คอนเทนเนอร์ได้รับบริการการนำเข้าสู่ตู้คอนเทนเนอร์ชั่วคราวที่ Kandla International Container Terminal การนำเข้าสู่คือกระบวนการที่ผู้ส่งออกนำตู้คอนเทนเนอร์มาส่งที่ท่าเรือเพื่อเตรียมขึ้นเรือที่กำหนด แต่ด้วยการระงับนี้ ผู้ส่งออกไม่สามารถขนส่งสินค้าเข้าไปยังท่าเรือเพื่อจัดส่งได้

การหยุดชะงักยังส่งผลกระทบต่อการนำเข้าสินค้าหมวด bulk จากอ่าวเปอร์เซีย ซึ่งเป็นแหล่งสำคัญของวัตถุดิบอุตสาหกรรมหลายชนิด การนำเข้าสินค้า เช่น ซัลเฟอร์ ยิปซัม และแร่เหล็กประมาณ 300,000 ตัน ซึ่งคาดว่าจะมาในเดือนมีนาคมถูกเลื่อนออกไป เนื่องจากกำหนดการเดินทางเรือยังไม่แน่นอน อ่าวเปอร์เซียเป็นหนึ่งในเส้นทางการค้าทางทะเลที่สำคัญของอินเดีย โดยมีการนำเข้าและส่งออกสินค้าเช่นพลังงาน ธัญพืช เคมีภัณฑ์ และสินค้าหมวดวิศวกรรม

การขนส่งสินค้าเชื้อเพลิงก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน โดยเรือขนส่ง LPG จำนวน 5 ลำ ที่มีกำหนดจะมาถึงท่าเรือ Kandla ได้รับความล่าช้า ซึ่งสร้างความกังวลเกี่ยวกับความพร้อมของ LPG สำหรับผู้ใช้ในภาคอุตสาหกรรมในรัฐคุชราต ซึ่งภาคเซรามิก เคมีภัณฑ์ และการผลิตของรัฐนี้พึ่งพาการนำเข้า LPG เป็นเชื้อเพลิงอย่างมาก การล่าช้าที่ยืดเยื้ออาจทำให้เกิดการหยุดชะงักในห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศ

ผู้ส่งออกเริ่มเลื่อนการจัดส่งสินค้าเนื่องจากความไม่แน่นอน โดยบริษัท Suppletex ซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวได้เลื่อนการส่งออกข้าว 30,000 ตัน ที่มีกำหนดในเดือนนี้ ขณะที่เรือขนส่งน้ำมันดิบ MT Desh Vaibhav ที่บรรทุกน้ำมันดิบประมาณ 285,000 ตัน ก็ได้รับผลกระทบจากการหยุดชะงักในการเคลื่อนย้ายเรือเช่นกัน

ที่ท่าเรือ Jawaharlal Nehru มีตู้คอนเทนเนอร์ประมาณ 5,000 ตู้ ที่มุ่งไปยังตะวันออกกลางติดค้างอยู่ทางการท่าเรือได้จัดเตรียมพื้นที่เก็บสินค้าเพิ่มเติมภายในท่าเรือ และรับประกันการจ่ายไฟฟ้าอย่างต่อเนื่องสำหรับตู้คอนเทนเนอร์แบบแช่เย็น (reefer) จำนวนประมาณ 1,000 ตู้ ซึ่งบรรทุกสินค้าที่ไวต่ออุณหภูมิ

เจ้าหน้าที่ท่าเรือกล่าวว่า ขณะนี้มีการดำเนินการเพื่อให้การขนส่งสินค้าสู่จุดหมายที่ไม่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ กับอิหร่านยังคงดำเนินต่อไป แต่การไหลเวียนของการค้าสู่ภูมิภาคอ่าวอาหรับยังคงไม่แน่นอน เนื่องจากสายการเดินทางเรือยังคงประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและการจัดสรรเรือในภูมิภาคดังกล่าว

สำนักข่าว bne IntelliNews รายงานโดยอ้างอิงจากสำนักข่าว The Business Line ระบุว่า ในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 การจัดซื้อข้าวของอินเดียโดยหน่วยงานของรัฐ รวมถึงบริษัทอาหารแห่งอินเดีย (the Food Corporation of India) ลดลงประมาณ 17% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

อย่างไรก็ตาม การจัดซื้อโดยรวมสำหรับฤดูกาลจัดซื้อในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม 2568-กุมภาพันธ์ 2569 อยู่ที่ประมาณ 46.31 ล้านตัน สูงกว่า 45.44 ล้านตันในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วเล็กน้อย

ทั้งนี้ รัฐบาลตั้งเป้าหมายการจัดซื้อข้าวฤดูหลัก (kharif rice) ไว้ที่ 47.75 ล้านตัน สำหรับฤดูกาลการตลาดปี 2025-2026 (ตุลาคม 2568-กันยายน 2569) ในขณะที่การจัดซื้อรวมจากทั้งข้าวฤดูหลักและข้าวฤดูรอง (kharif and rabi crops) ในปีที่แล้วอยู่ที่ 54.52 ล้านตัน

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า ผู้ผลิตปุ๋ยในอินเดียเริ่มปรับลดกำลังการผลิตยูเรีย หลังการจัดส่งก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) จากกาตาร์ถูกรบกวนจากความขัดแย้งที่กำลังดำเนินอยู่ในตะวันออกกลาง โดย LNG มี

บทบาทสำคัญต่อการผลิตยูเรีย ทั้งในฐานะแหล่งพลังงานและวัตถุดิบหลักในกระบวนการผลิตปุ๋ยที่มีการใช้งานแพร่หลายที่สุดในโลก

แหล่งข่าวในอุตสาหกรรมระบุว่า บริษัทผู้ผลิตรายใหญ่ของอินเดียอย่าง Indian Farmers Fertilizer Cooperative Ltd. (IFFCO) ได้เริ่มลดการเดินเครื่องในโรงงานยูเรียบางแห่งแล้ว ขณะที่ผู้เชี่ยวชาญในภาคอุตสาหกรรมเตือนว่า หากการหยุดชะงักของอุปทานก๊าซยึดเยื่อ อาจทำให้ผู้ผลิตต้องปิดโรงงานบางแห่งในที่สุด

ผลกระทบจากปัญหาอุปทานไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในอินเดียเท่านั้น โดยบริษัท Sui Northern Gas Pipelines Ltd. ของปากีสถานได้แจ้งลูกค้าว่าจะไม่สามารถจัดส่งก๊าซ LNG ที่ผ่านกระบวนการแปรสภาพแล้วให้กับโรงงานปุ๋ยได้ เนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง โดยปากีสถานพึ่งพาการนำเข้า LNG จากกาตาร์เป็นหลัก และการระงับการจัดส่งดังกล่าวมีกำหนดเริ่มตั้งแต่เที่ยงคืนวันพุธ

อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่อินเดียระบุว่าสถานการณ์ยังอยู่ภายใต้การติดตามอย่างใกล้ชิด และในขณะนี้ยังไม่พบภาวะขาดแคลนก๊าซ โดยผู้อำนวยการใหญ่ของ Fertilizer Association of India กล่าวว่า ประเทศยังมีสต็อกเพียงพอรองรับความต้องการในระยะสั้น แต่ยอมรับว่าหากความขัดแย้งยึดเยื่อ อาจกลายเป็นประเด็นที่น่ากังวล

หากการลดกำลังการผลิตยังคงดำเนินต่อไป อินเดียอาจจำเป็นต้องเพิ่มการนำเข้าปุ๋ยก่อนเข้าสู่ช่วงความต้องการสูงในฤดูเพาะปลูกช่วงมรสุม (the monsoon season) ที่เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ซึ่งอาจทำให้ภาครัฐต้องแบกรับต้นทุนเพิ่มขึ้น เนื่องจากอินเดียมีภาระงบประมาณอุดหนุนปุ๋ยให้เกษตรกรอยู่แล้ว การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นยังอาจกระทบต่อความพยายามของรัฐบาลอินเดียในการลดการขาดดุลงบประมาณลงเหลือ 4.3% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในปีงบประมาณหน้า จากเป้าหมาย 4.4% ในปี 2025-2026

ที่มา *Oryza.com*

ปากีสถาน

สำนักงานสถิติปากีสถาน (The Pakistan Bureau of Statistics; PBS) รายงานว่าในเดือนมกราคม 2569 ซึ่งเป็นเดือนที่ 7 ของปีงบประมาณ 2025/26 (กรกฎาคม 2568-มิถุนายน 2569) ปากีสถานส่งออกข้าวจำนวน 613,865 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 6.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 577,617 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2568 และเพิ่มขึ้นประมาณ 53.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 399,401 ตัน ในเดือนธันวาคม 2568 ที่ผ่านมา โดยในเดือนมกราคม 2569 ปากีสถานส่งออกข้าวบาสมาดิ 186,674 ตัน เพิ่มขึ้น 163.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 70,753 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว และเพิ่มขึ้น 445.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 34,201 ตัน ในเดือนธันวาคม 2568 และส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิจำนวน 427,191 ตัน ลดลง 15.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 506,864 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว แต่เพิ่มขึ้น 17% เมื่อเทียบกับจำนวน 365,200 ตัน ในเดือนธันวาคม 2568

สำหรับมูลค่าการส่งออกข้าวในเดือนมกราคม 2569 อยู่ที่ 365.907 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 14.7% เมื่อเทียบกับ 319.052 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2568 และเพิ่มขึ้น 114.9% เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2568 โดยมูลค่าของข้าวบาสมาดิอยู่ที่ 199.446 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 156.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2568 และเพิ่มขึ้น 435.6% เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2568 ขณะที่มูลค่าของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิอยู่ที่ 166.461 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 31.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2568 และเพิ่มขึ้นประมาณ 25.1% เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2568

ในช่วง 7 เดือนแรก (กรกฎาคม 2568 – มกราคม 2569) ของปีงบประมาณ 2025/26 (กรกฎาคม 2568-มิถุนายน 2569) ปากีสถานส่งออกข้าวรวม 2,439,274 ตัน ลดลงประมาณ 32.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 3,637,211 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2568 โดยส่งออกข้าวบาสมาดิ 436,484 ตัน ลดลงประมาณ 10.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 487,278 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2568 และส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิจำนวน 2,002,790 ตัน ลดลงประมาณ 36.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 3,149,933 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2568

โดยมูลค่าการส่งออกข้าวรวมอยู่ที่ 1,305.211 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 40.5% เมื่อเทียบกับ 2,194.399 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2568 แบ่งเป็นมูลค่าของข้าวบาสมาดิอยู่ที่ 477.712 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 6.6% เมื่อเทียบกับ 511.597 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2568 ขณะที่มูลค่าของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิอยู่ที่ 827.781 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลง 50.8% เมื่อเทียบกับ 1,682.802 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2568

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2024/25 (กรกฎาคม 2567-มิถุนายน 2568) ปากีสถานส่งออกข้าวรวม 5,817,660 ตัน ลดลงประมาณ 3.48% เมื่อเทียบกับจำนวน 6,027,150 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยส่งออกข้าวบาสมาดิ 808,643 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 4.48% เมื่อเทียบกับจำนวน 773,995 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2567 และส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิจำนวน 5,009,017 ตัน ลดลงประมาณ 4.65% เมื่อเทียบกับจำนวน 5,253,155 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2567 ขณะที่มูลค่าการส่งออกข้าวรวมอยู่ที่ 3,353.052 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 14.72% เมื่อเทียบกับ 3,931.786 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2567 แบ่งเป็นมูลค่าของข้าวบาสมาดิอยู่ที่ 830.569 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 5.3% เมื่อเทียบกับ 877.079 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2567 ขณะที่มูลค่าของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิอยู่ที่ 2,522.483 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลง 17.42% เมื่อเทียบกับ 3,054.708 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2567

ที่มา Oryza.com

บังกลาเทศ

ตามรายงานของสำนักข่าว BSS ระบุว่า นายกรัฐมนตรีบังกลาเทศ ตาริก ราห์มาน (Tarique Rahman) ได้สั่งการให้กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาราคาขายปลีกข้าวสารเมล็ดหยาบ (coarse rice) ที่ปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งเป็นอาหารหลักสำคัญของประชาชนผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบางในประเทศ

คำสั่งดังกล่าวมีขึ้นภายหลังจากนายกรัฐมนตรีได้รับรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ราคาที่สูงขึ้น โดยเจ้าหน้าที่ระบุว่า มาตรการตามข้อสั่งการดังกล่าวได้เริ่มส่งผลเชิงบวกให้เห็นในตลาดแล้วในเบื้องต้น

ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2025/26 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568-31 สิงหาคม 2569) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2568 – 24 กุมภาพันธ์ 2569 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 702,023 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 6.63% เมื่อเทียบกับจำนวน 658,364 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 89,113 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 42.41% เมื่อเทียบกับจำนวน 62,576 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 612,910 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 2.87% เมื่อเทียบกับ

จำนวน 595,787 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 224,347 ตัน ลดลงประมาณ 8.15% เมื่อเทียบกับจำนวน 244,246 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2569 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 28,559 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 - 24 กุมภาพันธ์ 2569 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ฝรั่งเศส 133,284 ตัน เนเธอร์แลนด์ 99,352 ตัน อิตาลี 95,473 ตัน สเปน 72,449 ตัน เยอรมนี 55,101 ตัน โปรตุเกส 48,673 ตัน โปแลนด์ 47,686 ตัน เบลเยียม 30,423 ตัน สาธารณรัฐเชค 23,456 ตัน บัลแกเรีย 18,405 ตัน สวีเดน 18,742 ตัน สโลวาเกีย 12,938 ตัน ลิทัวเนีย 7,206 ตัน เดนมาร์ค 6,796 ตัน ไอร์แลนด์ 5,751 ตัน ฮังการี 4,828 ตัน กรีซ 4,828 ตัน โรมานี 3,504 ตัน ฟินแลนด์ 3,187 ตัน ไชปรัส 2,913 ตัน ออสเตรีย 2,876 ตัน ตัน มอลต้า 1,911 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2025/26 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568-22 กุมภาพันธ์ 2569 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica จากอินเดียจำนวน 53,286 ตัน เพิ่มขึ้น 118.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว จากปากีสถานจำนวน 29,251 ตัน ลดลง 52.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว จากอูรูกวัย 25,122 ตัน ลดลง 40.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว จากอาร์เจนตินาจำนวน 25,503 ตัน เพิ่มขึ้น 61.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว จากกายอานาจำนวน 16,086 ตัน ลดลง 38.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Milled & semi-milled) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica มีการนำเข้าจากเมียนมา 100,120 ตัน เพิ่มขึ้น 22.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากกัมพูชา 77,454 ตัน ลดลง 31.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 72,978 ตัน เพิ่มขึ้น 19.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทย 51,809 ตัน ลดลง 42.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากปากีสถาน 41,817 ตัน ลดลง 26.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 99,940 ตัน ลดลง 53.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากอูรูกวัยจำนวน 17,629 ตัน เพิ่มขึ้น 42.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 8,060 ตัน ลดลง 7.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากไทยจำนวน 6,543 ตัน ลดลง 33.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากปากีสถานจำนวน 5,216 ตัน ลดลง 12.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 - 22 กุมภาพันธ์ 2569 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 38,699 ตัน สเปน 36,244 ตัน โปรตุเกส 35,515 ตัน อิตาลี 29,698 ตัน โปแลนด์ 10,146 ตัน บัลแกเรีย 9,270 ตัน เบลเยียม 3,137 ตัน เดนมาร์ค 1,714 ตัน ฝรั่งเศส 1,135 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 81,888 ตัน อิตาลี 56,854 ตัน สเปน 38,366 ตัน โปแลนด์ 36,496 ตัน เยอรมนี 35,164 ตัน สวีเดน 18,278 ตัน ฝรั่งเศส 14,081 ตัน โปรตุเกส 13,381 ตัน เบลเยียม 13,942 ตัน สโลวีเนีย (SI) 11,363 ตัน สาธารณรัฐเชค 11,984 ตัน ลิทัวเนีย 10,030 ตัน กรีซ (EL) 6,264 ตัน เดนมาร์ค 5,055 ตัน บัลแกเรีย 4,809 ตัน ฮังการี 4,885 ตัน ออสเตรีย 3,018 ตัน โรมานี 2,925 ตัน ฟินแลนด์ 3,061 ตัน มอลตา 1,913 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 97,553 ตัน สเปน 19,622 ตัน เนเธอร์แลนด์ 12,670 ตัน อิตาลี 7,994 ตัน โปแลนด์ 5,224 ตัน ลิทัวเนีย 3,800 ตัน โปรตุเกส 2,717 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสาร ที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 - 22 กุมภาพันธ์ 2569 เช่น อิตาลี 62,920 ตัน โปรตุเกส 15,705 ตัน กรีซ (EL) 13,597 ตัน สเปน 12,936 ตัน เบลเยียม 11,943 ตัน บัลแกเรีย 4,905 ตัน เนเธอร์แลนด์ 4,303 ตัน ลิทัวเนีย 3,074 ตัน เยอรมนี 1,595 ตัน โปแลนด์ 1,457 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,336 ตัน โรมาเนีย 1,336 ตัน เป็นต้น และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น อิตาลี 3,739 ตัน สเปน 1,250 ตัน โปรตุเกส 429 ตัน กรีซ (EL) 242 ตัน เป็นต้น

ที่มา *Oryza.com*

สหรัฐอเมริกา

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า บริษัทรับประกันภัยต่อทางทะเลหลายแห่งที่มีฐานอยู่ในกรุง London ได้ปรับเพิ่มเบี้ยประกันความเสี่ยงจากสงคราม (war-risk premium) สำหรับเรือเดินทะเลอย่างมีนัยสำคัญ พร้อมทั้งยกเลิกความคุ้มครองบางส่วน ภายหลังจากเกิดเหตุเรือดำน้ำของสหรัฐฯ ยิ่งโจมตีและจมเรือรบของอิหร่าน ใกล้หน้าน้ำของศรีลังกา เหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความกังวลที่เพิ่มขึ้นว่า ความขัดแย้งระหว่างอิหร่านอาจกำลังขยายตัวออกนอกภูมิภาคตะวันออกกลาง และอาจส่งผลกระทบต่อเส้นทางการขนส่งทางทะเลที่สำคัญของโลก

แหล่งข่าวในอุตสาหกรรมประกันภัยระบุว่า ปัจจุบันบริษัทประกันเรียกเก็บค่าเบี้ยประกันสูงถึง 750,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อเรือหนึ่งลำ เพื่อให้ความคุ้มครองกลับมาอีกครั้ง ซึ่งเพิ่มขึ้นเกือบสามเท่าจากอัตราเดิมที่อยู่ที่ประมาณ 250,000 ดอลลาร์สหรัฐ

การยกเลิกกรมธรรม์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นหลังเหตุโจมตีเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2569 ซึ่งถือเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 (World War II) ที่เรือดำน้ำของสหรัฐฯโจมตีเรือผิวหน้า เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในน่านน้ำสากลของมหาสมุทรอินเดีย ห่างไกลจากพื้นที่การสู้รบหลัก ยิ่งตอกย้ำความวิตกว่าความเสี่ยงจากสงครามกำลังขยายตัวทางภูมิศาสตร์และอาจคุกคามเส้นทางเดินเรือสำคัญ

ทั้งนี้ อัตราเบี้ยประกันภัยมีความแตกต่างกันไปตามปัจจัยหลายประการ เช่น ธงชาติของเรือ โครงสร้างการถือครอง และท่าเรือปลายทาง อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ที่ทวีความตึงเครียดในบริเวณอ่าวเปอร์เซีย (Persian Gulf) ยังคงเป็นปัจจัยที่สร้างความกังวลมากที่สุดแก่ผู้รับประกันภัย

ประธานและกรรมการผู้จัดการของ GIC Re เปิดเผยว่า ผู้รับประกันภัยทางทะเลในตลาดสากลได้เริ่มส่งหนังสือแจ้งยกเลิกความคุ้มครองความเสี่ยงจากสงครามแล้ว และการพิจารณากลับมาให้ความคุ้มครองใหม่จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการปรับเบี้ยประกันในอัตราที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

เจ้าหน้าที่ในอุตสาหกรรมยังเตือนว่า หากสถานการณ์สู้รบยังคงยืดเยื้อไปอีกประมาณ 10 วัน บริษัทรับประกันภัยอาจยุติทางเลือกในการ “ซื้อคืนความคุ้มครอง” สำหรับกรมธรรม์ที่ถูกยกเลิกโดยสิ้นเชิง อย่างไรก็ตาม ในขณะนี้บริษัทประกันบางแห่งในตลาด London ยังคงเปิดให้มีการซื้อคืนความคุ้มครองแบบจำกัด สำหรับเรือที่ปฏิบัติการนอกบริเวณช่องแคบฮอร์มุซ (Strait of Hormuz)

ขณะเดียวกัน บริษัทรับประกันภัยยังได้กำหนดพื้นที่เสี่ยงทางทะเลเพิ่มเติมหลายแห่ง ภายใต้อัตราเบี้ยประกันภัย ความเสี่ยงจากสงครามสำหรับตัวเรือ (Hull War-Risk) ฉบับปรับปรุงที่มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2569 โดยพื้นที่เสี่ยงใหม่ครอบคลุมน่านน้ำรอบปากีสถาน อิหร่าน และอ่าวเปอร์เซีย สะท้อนถึงมุมมองของตลาดที่ประเมินว่าความขัดแย้งอาจส่งผลกระทบต่อเส้นทางการขนส่งทางทะเลในวงกว้าง

นอกจากนี้ ค่าเบี้ยประกันภัยสินค้าขนส่งทางทะเลก็ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากเช่นกัน โดยความคุ้มครองความเสี่ยงจากสงครามสำหรับสินค้าที่เคยมีค่าใช้จ่ายเพียงประมาณ 0.03% ของมูลค่าสินค้า ได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 1% ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ บริษัทประกันภัยระบุว่า หากความขัดแย้งยังคงดำเนินต่อไปเป็นระยะเวลานาน ก็มีแนวโน้มที่จะผลักดันให้ค่าเบี้ยประกันภัยทางทะเลและความคุ้มครองความรับผิดที่เกี่ยวข้องปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง

ทางด้านสำนักข่าว Reuters รายงานว่า การพึ่งพาการนำเข้าอาหารจากการขนส่งผ่านช่องแคบฮอร์มุซ กำลังเพิ่มความเสี่ยงด้านการจัดหาสินค้าทั่วประเทศในภูมิภาคอ่าวอาหรับ

สงครามที่กำลังดำเนินอยู่ในอิหร่านได้กดดันระบบห่วงโซ่อุปทานอาหารในภูมิภาคอ่าวอาหรับอย่างหนัก ทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหารในประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าเป็นหลัก โดยประเทศในอ่าวอาหรับมีการนำเข้าอาหารประมาณ 80-90% ของความต้องการทั้งหมด และการนำเข้าเหล่านี้ส่วนใหญ่ต้องผ่านช่องแคบฮอร์มุซซึ่งมีความสำคัญทางยุทธศาสตร์

ความขัดแย้งดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเส้นทางเดินเรือ และคุกคามท่าเรือสำคัญ เช่น ท่าเรือ Jebel Ali ในเมืองดูไบ ซึ่งเป็นท่าเรือคอนเทนเนอร์ที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาค โดยการโจมตีของอิหร่านเมื่อไม่นานมานี้ทำให้เกิดการระงับการดำเนินการชั่วคราวที่ท่าเรือดังกล่าว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเปราะบางของห่วงโซ่อุปทานที่ให้บริการประชากรราว 50 ล้านคน ในภูมิภาคอ่าว

วิกฤตการณ์ครั้งนี้กำลังทดสอบกลยุทธ์ด้านความมั่นคงทางอาหารที่รัฐบาลในภูมิภาคอ่าวได้นำมาใช้ หลังจากวิกฤตการณ์ขึ้นราคาสินค้าอาหารทั่วโลกในปี 2551 หลังจากนั้น รัฐบาลในภูมิภาคอ่าวได้หันหลังให้กับโครงการผลิตธัญพืชในประเทศซึ่งมีข้อจำกัดจากสภาพอากาศที่รุนแรงและน้ำที่ขาดแคลน และเริ่มลงทุนอย่างหนักในที่ดินเกษตรกรรมในต่างประเทศ ในขณะที่ยังคงพึ่งพาการนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหาร

อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งในปัจจุบันได้เปิดเผยถึงความเสี่ยงของแนวทางนี้ โดยมากกว่า 70% ของการนำเข้าอาหารของประเทศในกลุ่มความร่วมมืออ่าว (Gulf Cooperation Council; GCC) เคลื่อนผ่านช่องแคบฮอร์มุซ ซึ่งหมายความว่าความขัดแย้งที่ยืดเยื้ออาจนำไปสู่การขาดแคลนอาหาร การเพิ่มขึ้นของราคา และเวลาการจัดส่งที่ยาวนานขึ้น แม้ว่าจะมีสำรองอาหารอยู่ก็ตาม

ท่าเรือทางเลือกที่อยู่นอกช่องแคบ เช่น ท่าเรือ Khorfakkan และ Fujairah ในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ มีขีดความสามารถจำกัดและไม่สามารถทดแทนปริมาณการขนส่งที่ท่าเรือหลักในภูมิภาคได้อย่างง่ายดาย นักวิเคราะห์เตือนว่า ประเทศต่างๆ เช่น กาตาร์ คูเวต และบาห์เรน อาจเผชิญปัญหาด้านโลจิสติกส์ และอาจต้องพึ่งพาเส้นทางการขนส่งทางบกผ่านซาอุดีอาระเบียหากการหยุดชะงักทางทะเลยังคงดำเนินต่อไป

สำนักข่าว Wired รายงานว่า ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกาและอิหร่านกำลังก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการจัดหาปุ๋ยในช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับเกษตรกรอเมริกันที่กำลังเตรียมตัวสำหรับฤดูเพาะปลูกในฤดูใบไม้ผลิ (the spring planting season)

การโจมตีในตะวันออกกลางได้ก่อให้เกิดการหยุดชะงักในการผลิตก๊าซธรรมชาติ ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการผลิตปุ๋ยไนโตรเจน ส่งผลให้ราคาปุ๋ยพุ่งสูงขึ้นและเกิดความกังวลเกี่ยวกับการขาดแคลนปุ๋ย

การโจมตีด้วยโดรนที่โรงงานผลิตก๊าซสำคัญในกาตาร์ได้หยุดการจัดหาก๊าซธรรมชาติส่วนสำคัญซึ่งใช้ในการผลิตปุ๋ยเช่น ยูเรีย ส่งผลให้ราคาปุ๋ยในสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกัน การหยุดชะงักของ

เส้นทางการเดินเรือ เช่น ช่องแคบฮอร์มุซ ก็ก่อให้เกิดอุปสรรคในการส่งออกปุ๋ยจากผู้ผลิตหลัก เช่น อิหร่านและกาตาร์

สหรัฐอเมริกายังพึ่งพาการนำเข้าปุ๋ยชนิดอื่นๆ อย่างหนัก โดยเฉพาะฟอสเฟตจากประเทศต่างๆ เช่น ซาอุดีอาระเบียและจอร์แดน หากเกิดการหยุดชะงักในแหล่งจัดหานี้เป็นเวลานาน ก็อาจนำไปสู่การขาดแคลนปุ๋ยในช่วงเวลาที่เกษตรกรต้องการปุ๋ยมากที่สุด ในขณะที่เดียวกัน จีนได้หยุดการส่งออกปุ๋ยฟอสเฟตจนถึงเดือนสิงหาคม ซึ่งยิ่งทำให้การจัดหาปุ๋ยทั่วโลกตึงเครียดมากขึ้น

หากความขัดแย้งยังคงดำเนินต่อไป เกษตรกรในสหรัฐฯ โดยเฉพาะในมิดเวสต์ที่ปลูกข้าวโพด ถั่วเหลือง ข้าวสาลี และฝ้าย อาจเผชิญกับต้นทุนที่สูงขึ้นและการขาดแคลนปุ๋ย ผู้เชี่ยวชาญเตือนว่า เกษตรกรบางรายอาจต้องลดการใช้ปุ๋ยหรือแม้กระทั่งเปลี่ยนพืชที่ปลูก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรโดยรวมและราคาสินค้าอาหาร

ตามรายงานของสำนักข่าว Bloomberg และ The New York Times ระบุว่าความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับอิหร่านในตะวันออกกลางกำลังส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานปุ๋ยของโลก และอาจนำไปสู่การปรับตัวสูงขึ้นของราคาสินค้าอาหาร หากสถานการณ์ยืดเยื้อ

อ่าวเปอร์เซียถือเป็นศูนย์กลางสำคัญของการผลิตปุ๋ยโลก โดยเฉพาะปุ๋ยไนโตรเจน เช่น ยูเรียและแอมโมเนีย ซึ่งเป็นสารอาหารหลักสำหรับพืชที่มีส่วนต่อการผลิตอาหารของโลกเกือบครึ่งหนึ่ง

การค้าปุ๋ยจำนวนมากต้องขนส่งผ่านช่องแคบฮอร์มุซ (Strait of Hormuz) ซึ่งเป็นเส้นทางเดินเรือยุทธศาสตร์ที่รองรับการขนส่งยูเรียของโลกเกือบ 45% และการค้าปุ๋ยรวมราว หนึ่งในสามของโลก อย่างไรก็ตาม การเดินเรือในพื้นที่ดังกล่าวได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากความขัดแย้ง ส่งผลให้ปริมาณปุ๋ยในตลาดตึงตัวและราคาปรับตัวสูงขึ้น

อิหร่านเพียงประเทศเดียวมีส่วนประมาณ 5% ของการค้ายูเรียโลก และราว 11% ของการส่งออกแอมโมเนีย นับตั้งแต่ความขัดแย้งเริ่มต้น ราคายูเรียในตลาดโลกปรับเพิ่มขึ้นประมาณ 25% ขณะที่ราคามาตรฐานในอียิปต์พุ่งขึ้นราว 37% ภายในสัปดาห์เดียว ขณะเดียวกัน การผลิตบางส่วนก็ได้รับผลกระทบ เช่น การหยุดดำเนินงานของโรงงานยูเรียของ Qatar Energy หลังเกิดการหยุดชะงักของอุปทานก๊าซธรรมชาติ

ประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าปุ๋ยจากอ่าวเปอร์เซียในสัดส่วนสูงจึงมีความเสี่ยงมากเป็นพิเศษ โดยอินเดียนำเข้าปุ๋ยยูเรียและฟอสเฟตจากภูมิภาคนี้ประมาณ 40% นักวิเคราะห์เตือนว่า หากราคาปุ๋ยที่สูงหรือภาวะขาดแคลนทำให้การใช้ปุ๋ยลดลง ผลผลิตพืชผลอาจลดลงตามไปด้วย ส่งผลให้ปริมาณอาหารในตลาดโลกตึงตัวและราคาปรับตัวสูงขึ้น

ตามรายงานของสำนักข่าว Reuters รัสเซียอาจไม่สามารถเข้ามาทดแทนอุปทานที่ขาดหายได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากข้อผูกพันด้านการจัดสรรภายในประเทศ มาตรการจำกัดการส่งออก และความเสียหายต่อโรงงานผลิตปุ๋ย

ท่ามกลางความพยายามของผู้ซื้อทั่วโลกในการแสวงหาแหล่งปุ๋ยทางเลือก บริษัท Dangote Fertilizer ของไนจีเรียรายงานว่า ความต้องการสั่งซื้อจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญเตือนว่า หากการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานยืดเยื้อ อาจทำให้ต้นทุนการเกษตรทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้น และยิ่งซ้ำเติมแรงกดดันต่อเงินเฟ้อด้านอาหารในระดับโลกต่อไป

ที่มา *Oryza.com*

บราซิล

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า ภาคการเกษตรของบราซิลอาจประสบปัญหาการหยุดชะงัก เนื่องจากความขัดแย้งที่ทวีความรุนแรงในอิหร่านกำลังคุกคามเส้นทางการส่งออกสำคัญและการจัดหาปุ๋ย นักวิเคราะห์เตือนว่า ความตึงเครียดในตะวันออกกลางและความเสี่ยงในการเดินเรือผ่านช่องแคบฮอร์มุซอาจส่งผลกระทบต่อการส่งออกธัญพืชของบราซิล และเพิ่มความกังวลเกี่ยวกับการขาดแคลนปุ๋ย

บริษัทเดินเรือกำลังพิจารณาเส้นทางทางเลือก เช่น การขนถ่ายสินค้าที่โอมาน เพื่อหลีกเลี่ยงน่านน้ำที่มีความเสี่ยงในอ่าวเปอร์เซีย อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนในด้านโลจิสติกส์อาจทำให้เกิดความล่าช้าหรือการยกเลิกการส่งออก โดยเรือประมาณสิบลำที่บรรทุกถั่วเหลืองและแป้งถั่วเหลืองจากบราซิลมากกว่า 600,000 ตัน กำหนดที่จะเดินทางไปยังอิหร่านในขณะนี้ แต่บางส่วนอาจถูกเปลี่ยนเส้นทางขึ้นอยู่กับสถานการณ์ด้านความปลอดภัย

อิหร่านเป็นผู้ซื้อข้าวโพดรายใหญ่ของบราซิล โดยนำเข้าข้าวโพดจากบราซิลประมาณ 9 ล้านตัน ในปีที่ผ่านมา หรือประมาณ 20% ของการส่งออกข้าวโพดทั้งหมดของบราซิล ดังนั้น ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกธัญพืชของบราซิล

ในขณะเดียวกัน ชีพพลายปุ๋ยของบราซิลอาจได้รับผลกระทบด้วย โดยบราซิลพึ่งพาการนำเข้า ยูเรียทั้งหมด และประมาณ 41% ของการนำเข้าปุ๋ยเหล่านี้ต้องผ่านช่องแคบฮอร์มุซ นักวิเคราะห์กล่าวว่า ความขัดแย้งดังกล่าวอาจจำกัดการจัดหาปุ๋ยจากตะวันออกกลาง ซึ่งอาจทำให้ราคาปุ๋ยทั่วโลกสูงขึ้น ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเตือนว่า หากความขัดแย้งยืดเยื้อ อาจทำให้ปุ๋ยขาดแคลนในช่วงก่อนฤดูเพาะปลูกปี 2026/27 ของบราซิล ซึ่งจะเพิ่มแรงกดดันต่อการผลิตทางการเกษตรของประเทศและตลาดธัญพืชทั่วโลก

ที่มา *Oryza.com*

